GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

15 HAZİRAN 1980 — SAYI:363

"KANIMIZI DA DÖKSELER, İŞKENCE TEZGAHLARINDAN DA GEÇİRSELER BİZİ YILDIRAMAZLAR."

"İNSANLARIMIZ İŞKENCE TEZGAHLARINDA ÖLDÜRÜLÜYOR, SAKAT BIRAKILIYOR, İŞKENCE YASAL BİR UYGULAMA HALİNE GETİRİLMEYE ÇALIŞILIYOR"

"BİZLER, İNSANIN DAHA İNSANCA YAŞAMASINI; SAVAŞIN, SÖMÜRÜNÜN OLMADIĞI BİR DÜNYA İSTEYEN, ONU MUTLAKA KURACAK OLAN BİZ İŞÇİLER VE YANDAŞLARIMIZ MÜCADELE ALANLARINDAYIZ."

"KARŞIMIZA ÇIKACAK GÜÇLÜKLER, ÖNÜMÜZE DİKİLEN ENGELLER, BİRLİĞİMİZ VE BİRLİĞİMİZDEN GELEN GÜCÜMÜZ KARŞISINDA ERİYİP GİDECEKTİR."

(MERKEZ YÖNETİM KURULUNDA KONUŞAN)

BAŞTÜRK:

"İŞÇİ SINIFIMIZ YOĞUN BASKIYA BOYUN EĞMEYECEK KADAR BİLİNÇLİ, KARARLI VE ÖRGÜTLÜDÜR"

HABERİ ORTA SAYFADA

15-16 HAZİRAN

EKONOMİK-DEMOKRATİK HAKLARIN KORUNDUĞU GÜNDÜR

İşçi sınıfı, **15-16 Haziran** direnişleriyle, kazandığı demokratik, sendikal haklarının geri alınmasına karşı çıktığını açıkça göstermiş, bu yoldaki sınıfsal iradesini açıklamıştır. İşçi sınıfının **15-16 Haziran** direnişi, **Anayasal** toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkının kullanılması yolu ile gerçekleştirilen demokratik bir eylem niteliğini taşımaktadır. Ve bu nedenle de özünde politik bir harekettir.

Ancak; hareketin politik oluşu onun, burjuvazinin nitelendirdiği biçimde bir **"ihtilal provası"** sayılmasını gerektirmez. Bilindiği gibi, ihtilal provası, kısaca, kendi sosyal, ekonomik ve politik görüşünü ve çıkarlarını egemen kılmak için bir sosyal sınıfın, egemenliğini elinde bulunduran diğer bir sosyal sınıfı bütün fonksiyonlarıyla ortadan kaldırması ve iktidarı ele geçirmesidir.

Kazandığı demokratik-sendikal haklarını savunma amacında olan işçi sınıfının **15-16 Haziran'**da, burjuvaziye karşı bir iktidar isteği bulunmamaktaydı. Esasen işçi sınıfı böyle bir istekte bulunmak için bilimsel olarak zorunlu sayılabilecek tarihsel koşullardan ve politik örgütlenmeden de yoksundu. Kısaca, **15-16 Haziran'**da, devrim için zorunlu objektif ve subjektif koşulların hiçbiri yoktu ki, hareketi **"ihtilal provası"** sayabilelim.

Gerçeği ortaya koymak gerekirse, **15-16 Haziran** direnişi, ülkeyi anti-demokratik, faşist yöntemlerle yönetmek isteyen egemen güçlerin ağır baskı ve sömürüsüne karşı işçi sınıfının bir tepkisidir. Bu konuda söylenebilecek son söz, işçi sınıfının bu direniş ile büyük bir güç olarak politik alanda yer sahibi olduğunu açık bir biçimde göstermiş olduğudur.

15-16 Haziran yapıldığı tarihe kadar gerek katılanların sayısı, gerek hareketin genişliği ve niteliği , isteklerin içeriği açısından ülke tarihinin en büyük kitle hareketi olmuştur.

15-16 Haziran'ı yaratan ortam, bugün de değişik bir biçimde varlığını sürdürmektedir. Burjuvazi bugün de emekçi kitlelerin sosyal, ekonomik ve politik alanlardaki mücadelesini engellemek istemekte, bunu sağlamak için demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamaya, baskı altına almaya çalışmaktadır.

Ancak, burjuvazinin tüm engellemelerine karşın, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışanlar, tüm demokratik güçler insanlığın özlemi olan barış, demokrasi ve özgürlük yolunda ilerlemenin mücadelesini vermektedir. Bu yolda atılan her doğru adım, burjuvaziyi düşündürmekte ve onu, gerçek demokrasinin kurulmasını sağlayacak sosyal gelişmeyi engellemek için **"çare"** aramaya sevketmektedir. Demokrasi ve özgürlükler, güç evrelerden, çetin mücadelelerden geçilerek kazanılır. Bu yolda tüm ilericilere büyük sorumluluklar düşmektedir. İlericiler, demokratik hak ve özgürlüklere bilinçli bir biçimde ve kararlılıkla sahip çıkmak, faşizmin hesaplarını bozmak, **Anayasa'**nın geriye doğru değiştirilmesini önlemek, işçi sınıfının demokratik ve ekonomik mücadelesini yürüten örgütleri desteklemekle kendilerini görevli saymalıdırlar. **15-16 Haziran** eylemi bu yolda atılacak adımlara yol gösterici, zengin deneyimlerle doludur.

Geniş olarak 2.Sayfada

ANKARA BELEDİYESİNDEKİ DİRENİŞİMİZ BİTTİ

Birikmiş haklar ve ücretler alındı

Genel Başkanımız Baştürk, İstanbul'dan Ankara'ya gelerek Belediye Başkanı ile bir görüşme yaptı. Görüşmede anlaşma sağlandı ve ücretlerle tüm birikmiş hakların ödenmesine **13 Haziran** sabahı başlandı. Ücretlerini ve birikmiş haklarını alan sendikamız üyesi işçiler, aksayan kent hizmetlerini gidermek için yeniden çalışmaya başladılar.

HABERİ ORTA SAYFADA

YORUM

DİSK'İN BAYRAĞINI DAHA DA YÜKSELTELİM

Emek ve sermaye arasındaki sınıf mücadelesinin son derece keskinleştiği bir dönemin içindeyiz.

Tekelci burjuvazi, emekçi halkımıza karşı giriştiği ekonomik ve siyasal baskı politikasını sürdürüyor.

Demirel iktidarı, emperyalist örgütlerden ve işbirlikçi tekellerden aldığı emirleri bir bir yerine getiriyor.

Milyonlarca emekçiye yaşamı zindan eden sömürü ve zulüm çemberi gitgide daralmakta; emperyalizmin ve yerli parababalarının uşaklığını yapan faşist cinayet çeteleri halkımıza ölüm kusmaktadır.

Demokrat, yurtsever, ilerici ve namuslu insanlarımız kendi öz yurtlarında köleliğe mahkum edilmek isteniyor.

İşkence zorbalık, kanunsuzluk, siyasi cinayet ve azgın sömürü, yaşadığımız dönemin en çarpıcı göstergeleridir.

Ardı 15.Sayfada

15-16 HAZİRAN YÜZBİN İŞÇİ YÜRÜDÜ

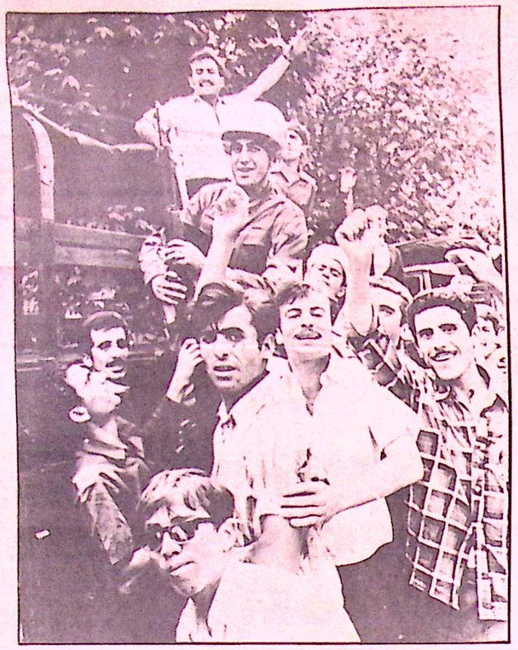

Cop, dipçik, tabanca, tüfek hiçbirşey DİSK'i Türkiye işçi sınıfından koparamadı Kadın-Erkek mücadeleyi birlikte omuzladılar.

15-16 HAZİRAN 1970 EYLEMİ, DEĞİŞTİRİLMEK İSTENEN **274** SAYILI **SENDİKALAR YASASI** VE **275** SAYILI **TOPLUSÖZLEŞME-GREV, LOKAVT YASASI'NA BİR TEPKİ OLARAK, DİSK'** E BAĞLI SENDİKALAR TARAFINDAN BAŞLATILDI. GETİRİLMEK İSTENEN YASALARIN ÖZÜ İŞÇİ SINIFININ BİRİCİK SINIF VE KİTLE SENDİKASI OLAN **DİSK'İ** TASFİYE ETMEK, İŞÇİ SINIFININ BOYNUNA BOYUNDURUK TAKMAKTI.

BURJUVA DÜZENİNİN KORUYUCULARI OLAN **(Sınıf uzlaşmacısı)"SARI" TÜRK-İŞ'İ** SENDİKACILIK ALANINDA TEKEL DURUMUNA GETİRMEKTİ.

KİTLELERİN GELİŞEN MÜCADELESİNDEN ÜRKEN, KORKAN BURJUVAZİ DEVRİMCİ SENDİKACILIĞIN ÖNÜNE GEÇMEK YERİNE, BU AKIMI YANLIŞ YOLA KANALİZE ETMEYİ DAHA GEÇERLİ BİR TAKTİK OLARAK BENİMSİYOR VE TÜM İŞÇİYİ TÜRK-İŞ TE TOPLAMAK İSTİYORDU.

ONUN İÇİN **1317** SAYILI YASA İLE DEVRİMCİ-İLERİCİ SENDİKALARIN FAALİYETİNİ KISITLAMAK, TÜRK-İŞ'TEN AYRILMAK İSTEYEN İŞÇİLERE BÜYÜK ZORLUKLAR ÇIKARTMAK İSTİYORLARDI. SENDİKALARIN GENEL KURUL VE TOPLUSÖZLEŞME SÜRELERİNİ UZATIP, ARTAN HAYAT PAHALILIĞI VE ZAMLARLA KASILIP KAVRULAN İŞÇİLERİN ÜCRET ARTIŞLARINI SİNSİNCE YOK ETMEK İSTİYORLARDI.

AMA BUNLARIN HEPSİ BOŞA ÇIKTI. İŞÇİ SINIFININ KARARLI MÜCADELESİ SONUCU **1317** SAYILI YASA PARLAMENTODAN ÇIKMASINA KARŞIN, **15-16 HAZİRAN** EYLEMİ SONUCUNDA, **ANAYASA MAHKEMESİ** TARAFINDAN İPTAL EDİLMEK ZORUNDA KALINDI.

15-16 HAZİRAN MÜCADELESİ, 1970 YILINDA GETİRİLMEK İSTENEN YASA DEĞİŞİKLİKLERİNE KARŞIDIR. İŞÇİ SINIFI EKONOMİK, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİN ENGELLENMEK İSTENMESİ ÜZERİNE, KARARLI BİR MÜCADELE VERMİŞTİR. MÜCADELE SONUNDA, GETİRİLMEK İSTENEN ANTİ-DEMOKRATİK UYGULAMALARA GERİ ADIM ATTIRILMIŞTIR.

15-16 HAZİRAN EYLEMLERİ, TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ DÖNÜM NOKTALARINDAN BİRİDİR. TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI İLK KEZ BİR SINIF OLARAK BU EYLEMLERLE AĞIRLIĞINI KOYDU, GÜCÜNÜ HİSSETTİRDİ.

15-16 HAZİRAN OLAYLARI, HESAPLARI AŞTI. İŞÇİ SINIFININ İÇİNDEKİ VE DIŞINDAKİ SOSYALİSTLER OLAYLARDA ETKİN ROL ALDILAR. O GÜNE KADAR, SOSYALİST HAREKETİN KÜÇÜK BURJUVA EĞİLİMLİ KİŞİLER ÜZERİNDE ETKİN OLABİLECEĞİNİ SANAN VE TAVRINI ONA GÖRE TAKINAN BURJUVAZİ ANİDEN GERÇEKLERLE KARŞI KARŞIYA KALDI.

100 BİNLERCE İŞÇİNİN İSTANBUL, İZMİT VE ANKARA'DA BÜYÜK PROTESTO YÜRÜYÜŞLERİYLE KARŞI KARŞIYA KALAN BURJUVAZİ, YAPMAK İSTEDİKLERİNDEN GERİ ADIM ATMAK ZORUNDA KALDI.

İŞTE **15-16 HAZİRAN'LA** BİRLİKTE, İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİ SERPİLİP GELİŞMEKTE VE HER GEÇEN GÜN MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSEKLERE ÇIKARMAKTADIR. **1 MAYIS LARDA, DGM DİRENİŞLERİNDE, FAŞİZME İHTAR EYLEMLERİNDE** GÜCÜNÜ GÖSTERMEKTEDİR.

BUGÜN DE **15-16 HAZİRAN** MÜCADELESİNİN 10. YILINI YAŞIYORUZ. **15-16 HAZİRAN'I** YAŞATMAK ANCAK VE ANCAK, **1 MAYIS'İN** YASALLAŞMASI İÇİN TÜM DEMOKRATİK HAKLARIN ALINMASI İÇİN EMPERYALİZME, FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDEN GEÇMEKTEDİR. BU GÜÇLÜ VE ETKİLİ MÜCADELEMİZ YAŞATACAKTIR **15-16 HAZİRANLARI...**

ARADAN GEÇEN 10 YILLIK MÜCADELE DÖNEMİ **15-16 HAZİRAN** EYLEMLERİNDEN ÇIKARILAN DERSLERİ DAHA DA PEKİŞTİRMEKTEDİR. İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ GERÇEKLEŞTİRMEK VE SENDİKAL EYLEMİ SİYASİ İKTİDARIN SINIFSAL NİTELİĞİNİ DEĞİŞTİRECEK BİR POLİTİK MÜCADELE İLE BİRLİKTE YÜRÜTMEK GERÇEĞİ, BUGÜN İÇİN DE ÖNEMİNİ KORUMAKTADIR.

HAYAT GÖSTERMİŞTİR Kİ, İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ SAĞLANMADIKÇA VE İŞÇİ SINIFININ SİYASİ MÜCADELESİ GERÇEKLEŞTİRİLMEDİKÇE, SINIF VE KİTLE SENDİKACILIĞININ BAŞARISI SINIRLIDIR.

TÜM İLERİCİLERİN, DEVRİMCİLERİN GÖREVİ, BU SORUNLARIN BAŞARIYLA ÇÖZÜMÜ İÇİN **DİSK'İN** GÜÇLÜ, DİSİPLİNLİ VE BİRLİK İÇİNDE BİR ÖRGÜT OLMASI İÇİN, HER ÇABAYI GÖSTERMESİ GEREKMEKTEDİR.

EMEKÇİLERİN BOYNUNA YENİ BOYUNDURUKLARIN TAKILMAK İSTENDİĞİ **1980'İN 15-16 HAZİRAN'INDA** İŞÇİ SINIFI, SÖMÜRÜCÜLERİN "BÖL VE YÖNET" POLİTİKASINA ALET OLMAYACAKTIR.

BU KONUDA GÖSTERECEĞİMİZ UYANIKLIK BÖLÜCÜLERİN MASKESİNİ DÜŞÜRÜCEKTİR. İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİLER, TÜRKİYE'DE VE TÜM DÜNYADA ÜZERİNE OYNANAN OYUNLARI BOZACAK SÖMÜRÜSÜZ, SINIFSIZ VE ÖZGÜR BİR DÜNYAYI YENİ BAŞTAN ELBİRLİĞİYLE KURACAKTIR.

16 HAZİRAN MARŞI

Onaltı Haziran yüzbin işçi yürüdü
Onaltı Haziran yüzbin işçi yürüdü
Heyyyy....
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün.
Onaltı Haziran işçi eylem birliği
Onaltı Haziran işçi eylem birliği
Heyyyy....
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün.
Onaltı Haziran emperyalizme karşı
Onaltı Haziran emperyalizme karşı
Heyyyy....
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün.

Yüzbinler yolları, alanları doldurarak, demokratik haklarını çiğnetmemek için and içtiler.

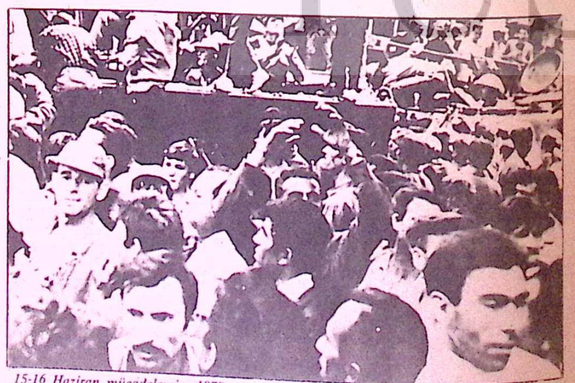

15-16 Haziran mücadelemiz, 1970 yılında getirilmek istenen yasa değişikliklerine karşı verilmiştir.

Burjuvazinin demokratik haklara saldırısı, geniş ve yığınsal tepkiyle karşılaştı. Yollar "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "İşçi Köylü Elele" sesleriyle yankılandı o gün...

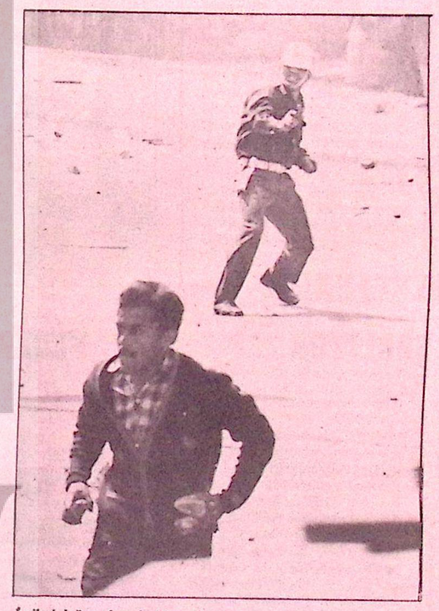

İşçileri dağıtmak ve korkutmak için polis tabancasını çekmişti... Ama o, haklarından geri adım atmamakta kararlıydı.

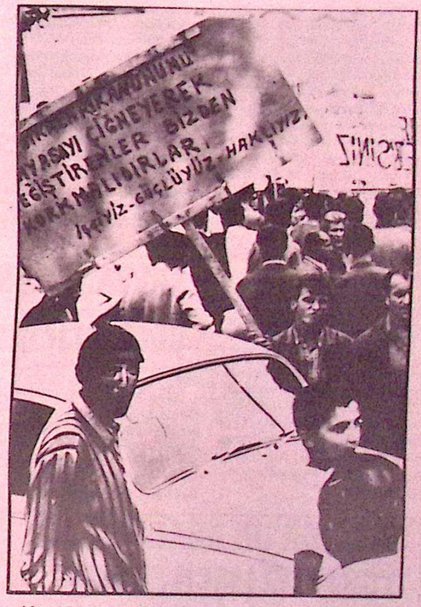

Mücadele sonunda, getirilmek istenen anti-demokratik uygulamalara geri adım attırılmıştır.

15-16 Haziran, Türkiye işçi sınıfının dönüm noktalarından biri olmuştur.

Yaşamanın anlamını biz biliriz eniyi. Yaşamanın anlamı korkmak değildir tuzaklardan, susmak değildir haksızlıklara. Yürümektir üstüne ölümün. Geleceğimiz için, çocuklarımız için, çocuklarımız için, haklarımız için. Yaşamanın anlamı mücadele etmektir, savaşsız-sömürüsüz bir dünya için...

DİSK'İ DİSK yapan işçiler, izin vermezler **DİSK'İN** ezilmesine... Kenetlenmiş kollarımız duvardır faşizme ve emperyalizme karşı... Biricik örgütümüz üstünde oynanan oyunlara karşı... **DİSK'İ DİSK** yapan işçiler, **DİSK'İ** yaşattılar, yaşatacaklar da...

15-16 HAZİRAN YAŞIYOR

"Her akşam yorgun işten dönerken
Görürdüm onu yolumda ben
Düşürmüştü gönlüme bir sızı
O üzüm gözlü işçi kızı
Allıksız yanaklarıyla ağzı
İzmir narı gibi kırmızı
....."

DÜNYA
emekten yana dönüyor

PAKİSTANLI AVUKATLAR, FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN DEVRİLMESİ İÇİN KAMPANYA AÇILMASINI İSTEDİ

Pakistan'ın **Karaçi** ve **Lahor** kentlerinde avukatlar, Devlet Başkanı **Ziya Ül Hak**'ın adalet sisteminde getirdiği değişikliklere karşı çıkarak, **Ulusal Barolar Birliği**'ni toplantıya çağırdılar. Avukatların, **"askeri diktatörlüğü devirmeye yönelik"** bir kampanya başlatılması için karar alınmasını istedikleri bildirildi. **Ziya Ül Hak**'ın açıkladığı kararda, askeri yönetimin aldığı hiçbir kararın, mahkemelerce ve hatta yüksek mahkemelerce yeniden ele alınamayacağı bildirilmişti. Aynı karara göre, insanlar gerekçe gösterilmeksizin istendiği kadar gözaltında tutulabilecek. Askeri mahkemelerde bakılan davaların sivil mahkemelere devredilmesini durduran **Ziya Ül Hak**, adalet sisteminde askeri ağırlığın artırılması yönünde değişiklikler yapmıştı. **Lahor Barosu**'nun yaptığı toplantıda, Faşist **Ziya Ül Hak**'ın adalet sistemine getirdiği kısıtlamalar, oybirliğiyle reddedildi. Bu arada, avukatlar bir günlük boykot yaparak duruşmalara girmediler.

NİKARAGUA DEVRİMİ GÜÇLENİYOR

Nikaragua'da **Somoza** diktatörlüğünün **Sandinista Kurtuluş Cephesi** tarafından devrilmesinden buyana bir yıl geçti. **Nikaragua** halkı, bugün var gücüyle, uluslararası dayanışmanın da desteğini alarak ülkesini yeniden kurmaya çalışıyor.

Devrimin sonrasında, **Somoza**, ailesi ve yandaşlarının tüm mal varlığına el konmuş yüze yakın şirket kamulaştırılmış, özel bankalar devletleştirilmiş, yabancı bankalar özel yönetmeliklere bağlanmış, sigorta şirketleri ve tüm madenler devletleştirilmişti.

Nikaragua, sosyalist ülkelerden öğretmen, doktor, sağlık personeli, teknik eleman yardımı alıyor.

Sosyalist ülkelerin bu dayanışması yanısıra, **ABD Senatosu**, bir yıldır **Nikaragua**'ya yapacağı 75 milyonluk yardımı tartışıyor. Yardımın bir bölümünün özel teşebbüse verilmesi koşulunu öne sürerken, tek kuruşunun bile eğitim harcamalarına ayrılmamasını istiyor

GÜNEY AFRİKA CUMHURİYETİ'NDE PROTESTO GÖSTERİLERİ YÜKSELİYOR

Güney Afrika Cumhuriyeti'nde 7 yıl önce **Durban Tekstil** fabrikasındaki yaygın grevlerin yeniden yaşandığı gözleniyor. Endüstri alanında huzursuzluk son derece yaygın. Siyahların ücretleri, beyazlara oranla son derece düşük. Sendikalar içinde siyahlar çoğunlukta olmasına karşın, sendikalar ırkçı yönetim tarafından sıkı kontrol altında tutuluyor. Bu nedenle, sendikalar işlevsel bir güce sahip olamıyorlar. **Durban** yakınlarında **Frametex** diye isimlendirilen bir tekstil grubu, 3 bini aşan sayıyla greve başlamıştı. Bu sefer de **Frametex**'de, **6 bin** işçi greve gitti. Geçtiğimiz hafta içinde **Cape Town**'da yiyecek endüstrisinde çalışan 3 binden fazla işçi greve başladı. **Cape Town**'da yiyecek endüstrisi işçilerinin grevini destekleyen öğrenciler de bir protesto gösterisi düzenlediler. Bu gösteriye polis ateş açtı ve iki öğrenci öldü.

Irkçı rejim, artan tepkileri bastırabilmek için bir reform programı hazırladı. Ancak bu program, siyahlara daha çok hak tanınmasını değil, tersine, yönetimin tüm kurumlar üstündeki denetiminin daha da artırılmasını amaçlıyor.

Ancak gelişmekte olan bu denetime karşın, ülkedeki tüm anti-şöven emekten yana güçler, kilise, siyahlar, melezler ve diğer azınlıklar ırkçı rejime karşı birleşerek mücadeleyi yükseltiyor.

Güney Afrika Cumhuriyeti'ndeki ırkçı rejime karşı yükselen tepkiler, polis tarafından acımasızca bastırılmaya çalışılıyor. Özellikle siyah ve melez kitleler, bu baskılardan en çok etkilenenler oluyor. Son günlerde genel grev, öğrenci hareketleri ve kiliselerin siyah göstericileri desteklemesi, ırkçı rejime karşı verilen mücadeleyi yükseltiyor.

SALVADOR EMEKÇİ HALKI GÜÇBİRLİĞİNİ SAĞLIYOR

El Salvador'da mücadele eden güçler, ortak eylemleri gerçekleştirecek güçbirliğinin önemli adımlarını attılar. **Militarist Hristiyan Demokrat** rejime karşı olan güçler ve örgütler, **Devrimci Demokratik Cephe**'yi (FDR) **oluşturdular.**

FDR'de, daha önce aralarında birlikteliği sağlamış olan politik gruplar, **Hristiyan Demokrat Parti**'nin halkçı cephesi, sendikal örgütlenmeler, küçük iş sahipleri ulusal federasyonu ve üniversite grupları yer alıyor.

Devrimci Demokratik Cephe'nin lideri **Gordoba,** önceki hükümetlerde bakanlık yapmış ve ülkenin yerel oligarşisini temsil eden 14 aileden birine mensup. Ancak emperyalizme ve egemen güçlere kesin tavır alıyor. **Gordoba,** cephenin, **Salvador** halkının özgürlük savaşını yükseltmek, demokratik ve bağımsız yeni bir toplum kurmak için oluşturulduğunu açıklıyor.

Öte yandan, **Salvador**'da baskı ve terör yoğunlaşarak sürüyor. İnsan Hakları Komisyonu'nun yaptığı açıklamaya göre, son birkaç ay içinde **Salvador**'da 2 binin üzerine işçi, köylü, dinadamı, öğrenci ve genç öldürüldü.

ABD, gerici **Salvador** hükümetine silah, askeri uzman ve diğer yöntemlerle yardımcı oluyor. **El Salvador**'da emeğin kendi düzenini kurması, **ABD**'yi korkutuyor. ABD, **El Salvador**'da gerici rejimin yıkılmasını, **Guatemala** ve **Honduras**'daki gerici rejimlerin izleyeceğinden kaygılanıyor.

BELÇİKA'DA ARALARINDA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN DE BULUNDUĞU MADEN İŞÇİLERİNİN GREVİ VAR...

Belçika'nın **Linbourg** maden bölgesi işletmelerinde tatil sürelerinin kısıtlanması kararını protesto eden 6 bin işçi greve başladı. İşçiler arasında 1200 kişinin **Türkiyeli** olduğu bildiriliyor. Patronlar, aldıkları kararı "geçici" olarak durdurduklarını açıklamalarına karşın, işçiler, "geçici" sözcüğü kaldırılıncaya dek grevi sürdüreceklerini belirtiyorlar.

Grevin sürdürülmesine ilişkin karar üzerine konuşan, **Türkiyeli** ve yabancı işçi temsilcileri, işverenin sözcüklerle oynayarak, işçileri bugün için bağlamaya çalıştıklarını, ancak geçmiş grevlerden **çıkarılan** derslere dayanılarak, bu kez grevin kırılamayacağını söylüyorlar. İşverenler ise, grevin yaygınlaşmasından korkuyorlar.

FEDERAL ALMANYA'DA ATOM ÇÖPLÜĞÜ YAPILMASINA KARŞI ÇIKAN İŞÇİLER VE HALK POLİSLE ÇATIŞTI

Federal Almanya Hükümetinin **Aşağı Saksonya** eyaletindeki **Gorleben**'de nükleer artıkların toplanacağı bir atom çöplüğü kurma girişimine karşı direniş başlatan işçiler ve halk polislerle çatıştı.

Atom çöplüğüne karşı çıkan halk, bölgeyi **3 Mayıs** günü işgal etmişti. Yetkililerce yapılan boşaltma çağrılarına karşın yaklaşık 2 bin kişinin eylemi sürdürmesi karşısında, polis ve sınır koruma birlikleri, bölgede toplandılar. Daha sonra 44 bin metrekarelik alanın boşaltılması için çağrı yapıldı. İşçilerin bu çağrıya da uymamaları üzerine, güvenlik güçleri, kulüp ve barakaları yerle bir ettiler. Bu arada, işgalciler, kurdukları **Atom Köyü**'nün meydanında toplanarak, atom aleyhine şarkılar söylediler, polis birliklerini yuhalayarak ve ıslık çalarak protesto ettiler. İşgalcilerin sözcüsü, herşeye karşın, bölgeye atom çöplüğünün kurulmasına karşı mücadele edeceklerini söyledi.

Bu arada, tüm dünyada silahlanma yarışına ve nükleer silahların üretilmesine karşı yoğun gösteriler yapılıyor. **İngiltere**'de de geçtiğimiz haftalarda başkent **Londra**'da nükleer silahlanma protesto edildi. 30 bini aşkın göstericinin katıldığı yürüyüşte **"yaşamak için silahsızlanalım", "silah satışları ölüm teslimi"** gibi pankartlar taşındı. Göstericiler savaşta ölenlerin anısına 12 dakikalık saygı duruşu yaptılar. 3 saat süren gösteri olaysız bitti.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI
örgütlenmesi, eylemleri, mücadelesi

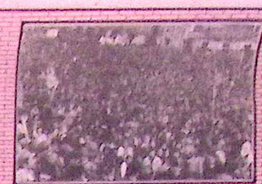

MESS DİZE GETİRİLECEKTİR

Maden-İş'in, **Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası** (MESS)'e bağlı işyerlerinde başlattığı grevler başarıyla sürüyor. Grevi kırmak, işçileri **ekmekleri** için verdikleri kavgada **yenilgi**ye uğratmak için çaba harcayan MESS patronları, işçilerin birliği, ulusal ve uluslararası düzeydeki dayanışması sonucunda mutlak yenilecektir.

MESS patronları, işçileri haklı davalarından döndürmek için çeşitli yöntemler uyguluyorlar. Kendi vanlarında olan günlük basında çeşitli yalan haberler yayınlarken, sendikalarının yayın organını da, grevcilerin evlerine gönderiyorlar. Ama grevci işçiler, eşleriyle birlikte patronlara en güzel yanıtı veriyorlar. **Maden-İş** üyesi grevciler, patronların evlerine gönderdikleri gazeteleri alarak eşleri ve çocuklarıyla birlikte **MESS Genel Merkezi**'nin önüne gittiler. Fakat işverenin ihbarı üzerine işçiler gözaltına alındı.

Konuyla ilgili olarak **Maden-İş** Genel Başkan Vekili **Bahtiyar Erkul** bir açıklama yaptı. **Erkul** açıklamasında, **MESS** Genel Merkezi önünde gözaltına alınan üye ve eşlerinin derhal serbest bırakılmasını istedi ve özetle şunları söyledi:

"MESS Genel Merkezi binası önüne, grevde bulunan işçilerin evlerine MESS'in gönderdiği yayınları iade etmek üzere giden grevci işçiler, eşleri ve çocuklarıyla gözaltına alındılar. Suçlu işlemi yapılarak gözaltına alınan grevci kadın işçiler, eşleri ve çocukları derhal serbest bırakılmalıdır? Tüm demokratik güçleri, işçilerle dayanışmaya çağırıyoruz. Grevci işçilerin gözaltına alınmaları hiçbir yasal gerekçeye dayanmamaktadır. Ancak bu gözaltına alınma işlemi, bir kez daha işçilerin ekonomik, demokratik haklarına yöneltilen saldırıların ne boyutlara ulaştığını göstermektedir."

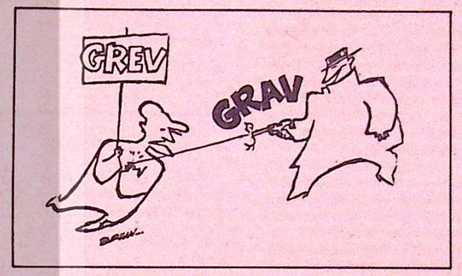

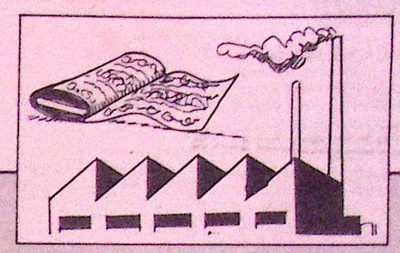

TEKSTİL GREVİ GENİŞLİYOR

Tekstil işkolunda **21 şubat** günü kademeli olarak başlatılan ve üç ayını dolduran grevlerin genişletileceği açıklandı. **DİSK**'e bağlı **TEKSTİL Sendikası** Genel Başkanı **Rıdvan Budak**, yaptığı açıklamada, üç aydan beri grevde olan 43 tekstil fabrikasının yanısıra 26 fabrikada daha grev uygulamasına başlayacaklarını söyledi. Böylece, tekstil işkolunda greve giden işyeri sayısı 77'ye ulaşacak.

26 işyerinde daha greve önümüzdeki günlerde başlanacağını belirten **Budak**, bu işkolundaki grevlerden, **Tekstil İşverenleri Sendikası**'nın sorumlu olduğunu belirtti. **Budak**, yapılan son toplantıda da tekstil patronlarının anlaşmaya yanaşmadıklarını belirtti. **Tekstil Sendikası Genel Başkanı,** Tekstil işverenlerinin **"grevlerin ideolojik olduğu"** yolundaki sözlerinin de kamuoyunu aldatmaya yönelik olduğunu, grevlerin, çok düşük ücretle çalışan tekstil işçilerinin yaşam koşullarını yükseltmek amacını güttüğünü belirtti.

48 BİN İŞÇİNİN 203 İŞYERİNDEKİ GREVİ SÜRÜYOR

Kâr, daha çok kâr ve daha çok sömürü ilkesinden hareket eden sermaye sınıfı ve onun siyasal iktidarının, yaşamı çekilmez hale getiren ekonomik önlemler adı ile önümüze sürdüğü yeni yeni zam paketleri karşısında, işçi sınıfı, yeni haklar elde etme ve yaşamını, neslini sürdürme mücadelesi vermektedir. Bir yandan kazanılmış ekonomik-demokratik haklarını koruma mücadelesi veren işçi sınıfı, diğer yandan da, hayat pahalılığının ağır yükü altında ezilmemek için yeni haklar kazanmak için mücadele etmektedir.

Bugün, değişik işkollarında ve değişik konfederasyonlara bağlı toplam **48 bin** işçi, grev mücadelesi vermektedir. **15 işkolu** ve **203 işyerini** kapsayan grevlerden en uzununu, **624** günden beri süregelen **Elbistan grevi** oluşturmaktadır.

Elbistan Belediyesinde 624 günden beri devam eden grevimiz, 15 işkolundaki grevlerin en uzunu

15 işkolu arasında: 5 işkolunda bağımsız sendikaların 14 işyerinde grevi sürüyor. Bağımsız sendikaların grevdeki işçi sayısı 1495'tir. **11 işkolunda ve 175 işyerinde DİSK tarafından sürdürülen grevlere katılan işçi sayısı 41 bin 571'dir. Türk-İş**'e bağlı üç işkolu ve 11 işyerinde greve çıkan işçi sayısı ise 4.807'dir. Üç işkolunda ve üç işyerinde MİSK'in yürüttüğü grevlere katılan işçi sayısı da yalnızca 127'dir. Bunların dışında, **Bakanlar Kurulu**'nca ertelenen üç grev vardır. **DİSK** tarafından yürütülmek istenen üç işyerindeki işçi sayısı **1438**'dir.

Ülkemizdeki işsiz sayısı resmi rakamlara göre, Nisan ayında 2 milyon 385 bine ulaştı

Kapitalist ekonominin kaçınılmaz sonucu olarak ortaya çıkan işsizlik ülkemizde de günden güne artmaktadır. Resmi rakamlarla da doğrulanan bu artış, emek gücünden başka satacak hiçbirşeyi olmayan insanların, bu düzen içinde yaşama ve çalışma özgürlüğüne kavuşamayacaklarını açıkça göstermektedir.

İş ve İşçi Bulma Kurumu'nca, son derece sınırlı bulgulara dayanarak yapılan araştırma sonucunda, **1980** yılının ilk 4 ayında, işsizlerin sayısında **45** bin kişilik bir artış olmuş ve toplam işsiz sayısı, **2 milyon, 385 bin**'e ulaşmıştır. İşsiz sayısı, **1979** yılı sonunda, **2 milyon 340 bin** kişi idi. Bugün tarım kesiminde işsizlerin sayısı **1 milyon 685 bin** kişidir.

Bu rakamların, ülkemizdeki işsiz sayısının çok altında olduğu gerçek işsiz sayısının ise, belirtilenin **üç-dört** katına yakın olduğu bilinmektedir.

ÇAM İŞKOLUNDA 9 İŞYERİ GREVDE

Çam işkolunda, **Hürcam-İş** ve **Kristal-İş** Sendikaları tarafından yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılmaması üzerine alınan grev kararı uygulaması kademeli olarak devam ediyor. Son olarak, **Hürcam-İş Sendikası**'nın yetkili olduğu **Topkapı Şişe Cam** ve **Teknik Cam** Fabrikalarında da grev uygulamasına geçildi. Böylece cam işkolunda grevde olan işyerlerinin sayısı dokuza yükseldi.

Grevdeki işçiler, haklı mücadeleleri konusunda şunları söyüyorlar: **"İşverenlerin ileri sürdüğü gibi grevimiz ideolojik değil, ekonomik talepler etrafında yürütülen bir grevdir. 1.1.1980 tarihinden beri yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinden bir sonuç alınmaması üzerine greve başladık. Grevimiz yalnız Topkapı Şişe Cam'ın değil, tüm işçi sınıfının mücadelesidir. Bizim başarımız, işçi sınıfının başarısı olacaktır."**

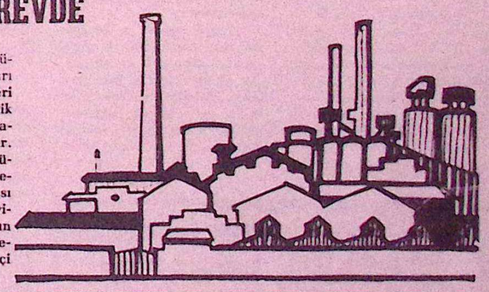

GIDA-İŞ'İN VAN'DAKİ GREVLERİ BAŞARIYLA SÜRÜYOR

DİSK'e bağlı **Gıda-İş Sendikası**'nın Van Gölü ve Başaran Un Fabrikalarında başlattığı grevler işçilerin bilinçli ve kararlı mücadelesiyle sürüyor.

Grevle ilgili açıklama yapan işçiler, asgari ücretle çalışmaya zorlandıklarını, çalışma koşullarının çok ağır ve kötü olduğunu, meslek hastalıkları ve işgüvenliği için patronların hiçbir önlem almadıklarını, işyerlerinin şehir dışında olmasına karşın, servis aracı olmadığından günlük ücretlerinin yarısını, araba parası olarak verdiklerini belirtiyorlar. Grevci işçiler, sömürü ve baskılar karşısında yılmayacaklarını, kaybedecekleri hiçbirşey olmadığını söylüyorlar.

Van Gölü Un Fabrikasında günde 900, Başaran'da ise günde 1400 torba una el koyan patronların çeşitli oyunlara da başvurduğunu söyleyen işçiler, kendilerine sendikadan ayrılmaları halinde bütün istediklerinin kabul edileceğinin teklif edildiğini, ancak bu iğrenç teklifi red ettiklerini belirtiyorlar. Grevciler şunları söylüyorlar:

"Biz işçiler, bu grevi sonuna kadar sürdüreceğiz. Sendikamız Gıda-İş ve Van'daki tüm işçiler, ilerici, devrimci kuruluşlar, kişiler bizlerle dayanışma içindedir. Türkiye'deki tüm grevci sınıf kardeşlerimize selamlarımızı iletiriz."

DAHA FAZLA KÂR KAN

Kanser

Kanser, kimyasal maddelerin işçilerde yol açtığı en önemli hastalıktır. Bugün 1200 kimyasal maddenin işçilerde kansere yol açtığı sanılmaktadır ve 150 maddenin kesinlikle kanser yaptığı saptanmıştır.

Kanser son yıllarda önemle ele alınan bir hastalıktır. Ama hastalığın gerçek nedeni ile tedavisi tam olarak açıklığa kavuşmuş değildir.

Kansere yol açtığı belirtilen maddeler (carcinogen) yalnız işyerlerindeki işçilere değil, çevredeki insanlara da zarar vermektedir. Son araştırmalar işçiler dışındaki kanserlerin % 80'inin çevredeki kimyasal maddeler nedeniyle kansere yakalandığını ortaya koymuştur.

Kimyasal maddelerin kullanılmasının binlerce yıllık bir geçmişi olmasına rağmen birçok maddenin kansere yol açtığı ancak son 20 yıl içinde kesin olarak saptanabilmiştir.

Kansere yol açtığı ilk saptanan madde anilindir. Daha 1895'de anilinin mesane kanserine yol açtığı açıklanmıştır.

Kanser birdenbire ortaya çıkan bir hastalık değildir. Zamanla ve sinsice gelişmektedir. Bu nedenle işçilerin kanser yapıcı maddelerle kaç yıldır ve günde kaç saat çalıştığı önemli bir sorundur. Çalışan süre uzadıkça kansere yakalanma olasılığı artmaktadır.

Aromatik aminlerin damıtılmasında çalışan 78 işçi üzerinde yapılan ve yıllar süren bir araştırmada işçilerde mesane kanseri şu oranlarda görülmüştür:10 yıldan az çalışan işçilerin % 11'i mesane kanseri olmuş, 15 yıllık işçilerde mesane kanserine yakalananların oranı % 45'e 20 yıl çalışanlarda % 69'a, 30 yıl çalışanlarda ise % 94'e çıkmıştır.

Bugün ABD, Federal Almanya ve İsveç'te bile başlıca şu kimyasal maddelerin işçilerde kesinlikle kansere yol açtığı kabul edilmektedir: Vinil klorür (VC), asbest, biklorometil eter (BCME) kromatlar, nikel, beriliyum, dimetil sülfat, arsenik, benzen diyazometan, hidrazin, kobalt, beta-katran, zift, nikel karbonil, 1,3 propan sultan, akrilonitril,4-nitrodifenli, 4-aminodifenil, çeşitli kurşun bileşikleri..

Plastik, lastik ve kimya sanayilerinde çok geniş bir biçimde kullanılan vinil klürürün (VC) özellikle İtalya'da fareler üzerinde yapılan çok geniş araştırmalardan sonra kesin olarak kansere yol açtığının açıklanmasıyla kimyasal maddeler üzerindeki araştırmalar daha da derinleşmiştir.

Vinil klorür yaklaşık 40 yıldan beri birçok ülkede üretilmektedir. Denemeleri yapılan bilim adamları 1974 yılında özellikle şu kişilerin başta kanser olmak üzere vinil klorürün getireceği tehlikelerle karşı karşıya olduklarını açıkladılar:

1.VC ve plastiğin hammaddesi olan polivinil klorür (PVC) üreten işçiler, 2.PVC ile üretim yapan işçiler,3.PVC ile VC üretilen fabrikanın çevresinde oturanlar,4.VC içeren ürünleri tüketenler, 5.VC ile yapılan plastik torbalarda saklanan yiyecekleri yiyenler.

Yapılan açıklamalarda vinil karaciğerde anjiom ve anjiom sarkoma, akciğer adenomasına, nefroblastoma, lenfomaya, beyinde nöroblastoma, deri kanserine, lösemiye yol açtığı belirtilmiştir.

Bilindiği gibi 'Kocaeli'de PETKİM Petrokimya A.Ş. tesislerinde PVC,VC, VCM (vinil klorür monomer) üretilmektedir. İstanbul'da 'Tahtakale'de ve Haliç kıyılarında birçok iyerinde bu hammaddelerden plastik ürünler üretilmektedir. Türkiye'de henüz belirgin meslek hastalıkları bile tam olarak incelenmediği için vinil klorürün adı geçen işletmelerde çalışan işçiler üzerinde etkisinin ne olduğu bilinmemektedir. Ancak bu işyerlerinde çalışan işçilerin ciddi bir şekilde kanser tehlikesi ile karşı karşıya kaldıkları apaçık ortadadır.

Lastik sanayi de kansere yol açan meddelerin en geniş şekilde kullanıldığı bir alandır. Çok sayıda kimyasal maddenin lastik işçilerinde gırtlak, mide, kolan, safra kesesi, pankreas, akciğer, karaciğer ve mesane kanserine yol açtığı açıklanmıştır.

11.7.1977 tarihinde, 33 yaşında Z.K. adlı bir Petkim işçisi SSK İstanbul Meslek Hastalıkları ve Mesleki Rehabilitasyon Merkezi'ne yatırılmıştır. Halsizlik, çabuk yorulma, uykusuzluk, iştahsızlık, zayıflama ve bacaklarındaki şişkinlikten şikayetçi olan işçiye Hodgkin teşhisi konmuştur. (18)

Hodgkin hastalığı aşırı kansızlık ile birlikte lenf bezlerinde, karaciğerde ve bazı dokularda tahribatı getiren bir hastalıktır. Nedeni tam olarak bilinmeyen bu hastalık bazı ülkelerde kanser türleri arasında sayılmaktadır. Ve tabii Türkiye'de meslek hastalığı olarak kabul edilmemektedir.

İşyerinde yapılan araştırma da işçinin VCM bölümünde emülsiyon-polimerizasyon ünitesinde çalıştığı, üretimin kapalı sistemde olmasına rağmen zaman zaman boruların tıkandığı ve işçilerin VCM bulunan ortaklava girerek temizlik yaptığı görülmüştür.

Şimdiye kadar kaç işçinin kanser nedeniyle öldüğü bilinmemektedir. Yıllarca 'kimyasal maddelerin yol açtığı kanser ve zehirlenmeler sonucu ölen birçok işçinin ölümüne doğal bir ölüm gözüyle bakılmıştır. Oysa son araştırmalar kanser nedeniyle ölen işçilerin sayısının ortalamanın çok üzerinde olduğunu göstermektedir.

1 Ocak 1967-31 Aralık 1972 arasında ABD ve Kanada'da çalışan 17.800 asbest-izolasyon işçisi üzerinde yapılan bir araştırmada ortaya çıkan ölüm sayısının beklenen ortalama ölüm sayısını oldukça açtığı görülmüştür.(19) (Beklenen ölüm sayısı daha önceki yıllara ait ABD virelerine dayanılarak hazırlanan' rakamdır. Toplam nüfus içindeki tahmini ölüm oranlarını vermektedir.)

Tablodan da anlaşılacağı gibi ABD'de kanserden ölenlerin ortalamasına göre 17.800 işçi arasında 6 yıl içinde 176 işçinin kanserden öleceği beklenirken, gerçekte 575 işçi kanserden ölmüştür.

Kansere yol açan asbest (amyant), ısı yalıtkanlığı yüksek silikat minarelleri karışımından oluşur. Mavi (krokidolit) ve beyaz asbest (krisotil) olmak üzere iki temel türü vardır.

Asbest lifleri mekanik ve termik özelliklerinden dolayı sanayide geniş biçimde kullanılmaktadır, özellikle elektrik malzemelerinde, asbestli çimento ya da kiremit gibi inşaat ürünlerinde, tekstilde.

Bugün asbest üreten işçiler, asbestli ürünler ile çalışan boyacılar, inşaat işçileri, elektrikçiler, izolasyon işçileri, amyantlı araçlar kulanan ev kadınları, asbest üreten ya da asbestle çalışan işlerlerinin çevresinde oturanlar asbestin getireceği tehlikeler ile karşı karşıyadırlar.

Son yapılan araştırmalarde asbestin akciğer, karın zarı, mide, kolon, rektum, mesane kanserine yol açtığı açıklanmıştır.

The New York Times Gazesinin 5.10.1972 tarihli sayısında izolasyon sanayiinde asbestle çalışan 632 işçiden 41'inin midebarsak kanserinden öldüğü açıklanmıştır.

1966'da Sovyetler Birliğinde yapılan bir araştırmada asbest fabrikası işçilerinde % 2.3 oranında daha fazla akciğer kanseri görülmesi üzerine dünda en fazla asbest üretilen bu ülkede asbestin yerini alabilecek yapma bir madde bulunmuş ve kullanılmaya başlanmıştır.

Katran ve banzo (a) pyrene (Bap), havagazı işçilerinde, kok fırını işçilerinde, demir-çelik fabrikalarının kok üreten işçilerinde burun, gırtlak, akciğer, deri, mesane, husye kanserlerine yol açmaktadır.

Çeşitli madeni yağlar da işçilere en fazla zararlı olan maddeler durumundadır. İşçiler ellerinde ya da ceplerinde sürekli olarak yağlı bez gezdidirler. İşyerinin havasında sprey halinde yağ vardır. Ancak jet motoru yağları, gres yağları, yağlama bileme ve kesim yağları başta kanser olmak üzere çeşitli hastalıklara yol açmaktadır.

Çeşitli türden kanser bugün çok sayıda işçinin ölümüne yol açmaya devam etmektedir. Kanser hastalıkları arasında en çok görülenleri akciğer, deri ve mesane kanseridir.

	Beklenen Ölüm sayısı	Görülen Ölüm sayısı
Toplam ölü sayısı (Her türlü nedenle)	960	1.358
Kanserden ölenler	176	575
Akciğer kanseri	56	275
Akciğer zarı kanseri	(Tahmin yok)	29
Karın zarı kanseri	(Tahmin yok)	63
Mide-barsak kanseri	38	61
Diğer kanser türleri	82	147
Absetos'dan ölenler	(Tahmin yok)	101
Diğer nedenlerle ölenler	785	682

İşçi sayısı : 17.800
Gözlenen İşçi -yıl sayısı : 102.864

AKCİĞER KANSERİ:

Hâlâ gerçek nedeni tam olarak anlaşılamamış bir kanser türüdür. Başlangıç belirtileri çok azdır. Zamanla hafif öksürük, seste değişiklik ve vücutta kilo kaybına yol açar. Akciğer kanseri genellikle akciğerin kansere tutulan bölgesi ameliyatla alınarak önlemeye çalışılır. İşçilerde akciğer kanserine yol açan temel maddeler şunlardır: Asbestk, boyalarda ve pas önleyici astarlarda kullanılan kromatlar, nikel tuzları, arsenik bileşikler, radioaktif tozlar...

DERİ KANSERİ:

İşçilerde deri kanserine doğrudan doğruya deriyle temas eden ya da kumaşlardan geçerek deriye ulaşan kanser yapıcı maddeler neden olur. Deri kanserine belli başlı şu maddeler yol açabilir: Arsenik, katran, zift, asfalt, yağlar, hidrokinon gibi bileşikler.

MESANE KANSERİ

Çoğunlukla boya, lastik, tekstil boyama sanayiinde çalışan işçilerin yakalandığı bir kanser türüdür. Mesane kanserine yol açan maddelerin başında gelen beta-naftilamin'in kullanılması birçok ülkede yasaklanmıştır.

Dünyanın en büyük çok uluslu tekellerinden biri olan İngiltere merkezli ICI şirketinin mesane kanserine yol açan kimyasal maddelerden büyük kârlar vurduğu bir dönemde İngiltere'de 183 lastik ve kablo işçisi mesane kanserinden ölmüş, 1973'de 500 kadar işçi ve dul kadın ICI Şirketi hakkında bu nedenle dava açmıştır.

Mesane kanserine yol açan başlıca maddeler şunlardır: Beta-naftilamın, benzidin, 4-amino-difenil, 4-nitrodifenil ve tuzlar, alfa-naftilamın (içinde beta bileşikleri bulundurabileceği nedeniyle), orto-toludin, dianisidin, diklorbenzidin ve tuzları, oramin.

İtalya'da bir boya fabrikasında 20 yıl içinde 132 işçinin betanaftilamin ve benzidin in yol açtığı mesane kanseri nedeniyle öldüğü açıklanmıştır.

BURUN KANSERİ:

Bu genellikle kereste ve mobilya işçilerinde görülür. Kereste tozları ve yağları insan vücudunda çeşitli hasarlara yol açmanın yanısıra, burun kanserine de neden olur. Burun kanserine ayrıca Mond yöntemi ie nikel üreten işçilerde de rastlanır.

DEVAM EDECEK

İŞÇİ SINIFI TARİHİ

EKİM DEVRİMİ ÖNCESİNDE RUSYA

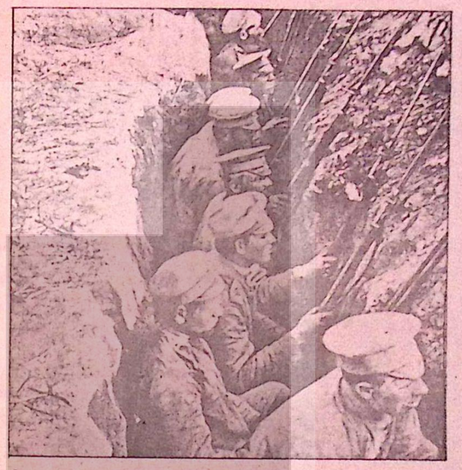

Savaş, Çarlık Rusyasının yenilgisiyle sonuçlanıyordu. *Rus* askerleri siperde.

Sovyetler Birliği devrim tarihinin, genel hatları ile özetlenmesi gerçekten kolay değildir. En titiz bir özet bile, kesinlikle atlanmış bilgileri içerecektir. Ve Sovyet devrim tarihinde önemsiz sayılacak ayrıntıdan söz etmek oldukça güçtür. Bu nedenle okuyucu, bu kısa özetleri, ileride yapacağı okumalarla zenginleştireceği derlemeler olarak değerlendirmelidir.

ÇARLIK RUSYASINDA TOPLUMSAL YAPI:

Çarlık Rusyası, egemen üretim biçimi feodal olan, köleliğin kalıntılarının devam ettiği bir yapı gösteriyordu. Kapitalizm Avrupa'nın Fransa, İngiltere, Almanya gibi ülkelerine oranla daha sonraki yıllarda, 1800 lerden sonra gelişmeye başladı. Özellikle serfliğin (toprak köleliğinin) kalktığı 1860 lı yıllardan itibaren kapitalizmin gelişimi daha hızlı oldu. 1890 larda ise büyük sanayi gelişmesi ile güçlü bir işçi sınıfı doğmuş oluyordu.

Kapitalizmin gelişmesine rağmen, nüfusun büyük çoğunluğu toprağa bağlıydı. Topraklar ise büyük toprak sahiplerinin elindeydi. Köylüler genellikle topraksızdı. Ya kiracı olarak, ya da yarıcılıkla çalışıyorlardı. Üstelik Angarya, yani toprak ağalarının topraklarında bedelsiz çalışma sürüyordu. Kırdaki bu yapı, toprak ağalarının zulmü, tarımsal üretimi geriletiyor, kırlardan işçi olmak için sanayi bölgelerine göçü doğuruyordu.

Bu yıllarda 30.000 toprak ağası, 10,5 milyon köylü ailesinin elindeki kadar toprağa sahipti. Üstelik de milyonlarca köylünün hiç toprağı yoktu. Kapitalizmin gelişiminin bu yapıya etkisi, kırsal alanlarda zengin köylüler (kulaklar), orta köylüler ve yoksul köylüler olarak sınıfsal farklılıkların daha da keskinleşmesine yol açtı. Bu olgu, devrim öncesinde popülizmin, köylülüğe olduğundan fazla önem vermenin maddi temeli oldu. Rusya'da yaygın köylülük devrimin öncü gücünün işçi sınıfı olduğu gerçeğinin mücadelenin temel biçimi olarak kabul edilmesi için uzunca süre geçmesinin temel nedeniydi.

Gelişen kapitalizm, kendi mezar kazıcısını, işçi sınıfının ortaya çıkışında birlikte getirdi. Daha 1890 yılında Rusya'da 2.792.000 işçi vardı. Ve bu sosyal güç ve mücadelesi XX. yüzyılın sonuna doğru Avrupa'da doğup gelişen, Paris komünü ve benzeri eylemlerle yoğrulan devrimci hareketin merkezini Rusya'ya taşımaya başladı.

Gelişen işçi sınıfı mücadelesi, özellikle kır yoksullarının eylemleri, yükselen devrim dalgasının habercileriydi. Rusya İşçi Sınıfı, bu devrim dalgalarına, Avrupa'da yaşanan işçi mücadelelerinin deneyleriyle giriyordu.

DEVRİM ÖNCESİ İŞÇİ SINIFININ DURUMU:

Çarlık Rusyasında işçi sınıfı vahşi bir sömürünün pençesi altındaydı. Çalışma saatleri 10-12.5 saatti. İşçilerin örgütlenme özgürlüğü yoktu. Çalışma koşulları ağır baskı altında sürüyordu. Kadın ve çocuk işçilerin sömürüsü ise daha ağırdı. Sigorta hakkı, hastahaneler, konut edinme söz konusu değildi.

Rus tutsaklar, Alman karargahına götürülüyor.

Bu çalışma koşullarına karşı işçilerin tepkileri, ekonomik istemli eylemleri zorla bastırıyordu. Demek kurma, sendikalaşma girişimleri gizli çar polisinin yoğun baskısına maruz kalıyordu.

Ancak tüm bu olumsuz koşullara karşın Rusya'da kapitalizmin gelişmesi, özellikle köylere geniş işsizler akımı, Rusya kapitalizminin geriliğine rağmen oldukça olumlu bir yapıyı da geliştirdi. Bu olgu, çok sayıda işçinin çalıştığı dev fabrikaların ortaya çıkmasıydı. Rusya işçi sınıfının % 36 dan fazlası, işçi sayısı 1000 den fazla olan işletmelerde çalışıyordu. Bu işçi sınıfının örgütlenme gücünü artırıyor ve bütün ezilenlerin öncüsü örgütlü bir gücü ifade ediyordu. Üstelik daha 1890'lı yıllarda, işçi sınıfının çarlığın mutlak egemenliğine karşı sürekli ve kesintisiz mücadele vermesinin öncülüğünü yapan işçi sınıfı devrimcileri vardı. Ve daha o yıllarda işçi sınıfının bağımsız siyasi örgütlenmesini oluşturuyorlardı.

öğrenelim öğretelim

EKONOMİ POLİTİK BİLİMİ NEDİR?

Biz işçiler, televizyon ve radyolarda, gazetelerde, sık sık şu sözlerle karşılaşırız:

"... ekonomistler, ülke ekonomisinin durumu iyidir. Yakında tüm sıkıntılar kalkacak. Memleketimiz güllük gülistanlık olacak" dedi.

Bir başka ekonomi bilimcisi:

"1980'li yılların çalışan insanlar için zor yıllar olacağını. Bir avuç sermayedar milyonlar kazanırken, işçilerin daha da yoksullaşacağını" söyledi.

İşte sık sık duyduğumuz bu türden sözlerin ve ekonomi (fiktisat) gibi kelimelerin ne anlama geldiğini bilemiyoruz.

"Bu toplumda, belirli insanlar dışında kalanlar bu konuları bilemez. İşçilerse hiç anlamaz" diyerek, bizleri bilimden, kendi bilimimizden soyutlamaya çalışıyorlar. Bazan da başarılı oluyorlar.

Öyleyse biz işçiler de, şu bilinmeyen ekonomik politik neymiş bir bakalım. Ve şöyle bir başlıkla başlayalım.

a) Ekonomi Politiğin Konusu:

Bildiğimiz gibi, birçok bilim dalı, dünyayı tanımayı konu edinmiştir. Bilim dallarından bazıları, doğa olaylarını, bazıları da toplum olaylarını inceler. Maddelerin yapısını inceleyen doğa bilimidir. Toplumların çeşitli yönlerden incelenmesini ise toplumbilim üstlenmiştir. Bu anlamda, ekonomik politik de bir toplumsal bilimdir.

Toplumsal yaşam son derece karmaşık, o ölçüde de çok yönlüdür. Siyaset, ekonomi, kültür, ideoloji ve sanat toplumsal yaşamın içine girer. Toplumsal yaşamın bu çeşitli yönleri, tek tek çeşitli bilim dalları tarafından irdelenir. Her birinin bir bilim dalı vardır. İşte bu bilim dallarından biri olan ekonomi politik toplumun maddi üretim alanını irdeler.

Maddi üretim, biri teknik, öbürü toplumsal anlamda iki yöne ayrılır. Teknik yönü, "teknoloji" denilen ayrı bir bilim dalıdır. Maddi üretimin toplumsal yapısıyla ve insanların toplumsal ilişkileriyle uğraşan ikinci yön ise, ekonomi politiğin konusunu oluşturur.

Öyleyse ekonomi politik, üretim ilişkilerini bunların toplumsal üretim güçleriyle olan bağlantılarını, bu güçlerin gelişmesini inceler.

Ekonomi politik, insanlığın oluşumundan günümüze kadar kurup yaşadığı üretim biçimlerini-toplumsal düzenleri-Bu düzenlerin oluşmasını, gelişmesini ve daha yeni, daha ileri üretim biçimlerine geçeceklerini gösterir. Bu anlamda ekonomi politik, aynı zamanda bir tarihsel bilimdir.

Üretim tüm toplumun varlık koşuludur. İnsanlar, sanat, bilim, siyasetten önce temel ihtiyaçlarını karşılamak için uğraşmak zorundadır. Bunun için de zorunlu mallar üretilmiş olmaktadır. Bu insanlık tarihi boyunca böyle olmuştur. İnsanlar bugüne dek beş ana toplum biçimi (1. İlkel Komünal Toplum , 2. Köleci Toplum, 3. Feodal Toplum, 4. Kapitalist Toplum, 5. Sosyalist Toplum) yaşamış ve yaşamaktadır. Ama üretim, insan toplumlarının varlık nedeni olarak kalmıştır.

İşçi sınıfı bilimi, üretilen maddi malların, insanlar arasında üretimi değişimi, dağılımı ve tüketimine hakim olan ekonomik yasaları inceler ve bunların sınıflara göre eşit olmadığını saptar.

Ekonomi politik, üretim ve değişim konumlarını da açıklayarak, bize tüm toplumların tarihi süreç içinde değişeceklerini gösterir. Bunun anahtarı da, yine insanlar arasındaki ekonomik ilişkilerdir.

Bundan sonraki yazımızda, içinde yaşadığımız ekonomik sistemin, yani kapitalizmin ekonomi politiğini işleyeceğiz.

BAŞTÜRK: "İŞÇİ SINIFIMIZ YOĞUN BASKIYA BOYUN EĞMEYECEK KADAR BİLİNÇLİ, KARARLI VE ÖRGÜTLÜDÜR"

Merkez Yönetim Kurulumuz, 8. Dönem Genel Kurul'dan sonraki ilk toplantısını 2-3 Haziran 1980 tarihlerinde Sendikamızın Ören-Artemis Tesisleri'nden yaptı. Toplantıya Merkez Yönetim Kurulu üyelerimizin yanısıra Bölge Merkez Şube Başkanları da katıldı. Toplantıda önümüzdeki döneme ilişkin görüşler açıklandıktan sonra, Daire yönetmelikleri görüşüldü ve kabul edildi.

8. Dönem Genel Kurulumuzdan onraki ilk toplantısını 2-3 Haziran arihlerinde, sendikamızın Ören-Artemis Tesisleri' nde yapan Merkez Yönetim Kurulumuz, Genel Başkanımız Abdullah Baştürk'ün açış konuşmasından sonra çalışmalarına başlamıştır.

Genel Başkanımız Baştürk, konuşmasının başında Merkez Yönetim Kurulu toplantısının, DİSK kongresinin öncesine rastladığını belirtmiş ve şöyle demiştir:

"Bugün, Türkiye işçi sınıfına, onun tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'e yöneltilen saldırı, Sendikamız Genel-İş'i de baş hedeflerden biri olarak seçmiştir. Bu dönemde DİSK'in varlığını ve gücünü geliştirerek mücadeleyi sürdürmesi, ancak, DİSK'i oluşturan, DİSK'i yaşatan, DİSK'e kan veren sendikalarımızın doğru bir çizgi boyunca etkinliğini artırmasıyla olanaklıdır. İşte bu yüzdendir ki; DİSK'in güçlü bir parçasını oluşturan Genel-İş'te, önümüzdeki mücadele günlerine tüm varlığını ortaya koyarak, gücüne güç katmaya çalışarak hazırlanmalıdır.

Önümüzdeki mücadele günlerinde en başta neye karşı mücadele edeceğimizi, yanımıza kimleri alacağımızı, eylemlerimizi hangi biçimlerde ve hangi boyutlarda yürüteceğimizi ve mücadele yöntemlerimizi elbirliğiyle saptıyacağız. Bunu yaparken işçi sınıfının kutup yıldızı *gibi şaşmadan doğru yolu gösteren bilimini ve bu bilimin anahtarı ile çözülecek olan ülkemiz koşullarını esas alacağız.*

Bugün ülkemizde egemenliğini sürdüren tekelci burjuvazi, dışa bağımlı karakteri ile emekçi halkımız üzerindeki sömürüyü bir kat daha artırarak sürdürmeye çalışmaktadır. Dünyada emperyalist-kapitalist sistemin içine düştüğü bunalım ve bu bunalımdan doğrudan doğruya etkilenen Türkiye, yaşamının en güç dönemini geçirmektedir. Emperyalizmin ve onun en gerici, en şoven, en kanlı işbirlikçileri ülkemize faşist bir iktidarı yerleştirme çabasındadır. Tekellerle kucak kucağa olan bugünkü iktidar da bu çabada üstüne düşen görevleri yerine getirmektedir. Değerli arkadaşlarım, egemen sınıflar başka çareleri kalmadığı için faşizmi tezgahlama çabalarına girmişlerdir. Çünkü dizginliyemedikleri enflasyon, hızla artan hayat pahalılığı, Türk lirasının alım gücünün günden güne düşmesi, döviz darboğazı ve tüm bunların, yani içine düştükleri çaresizliklerin sonucu olarak ortaya çıkan iktidarsızlıkları, onların sömürü olanaklarını da giderek daraltmaktadır. Emperyalizmin ve onun işbirlikçisi siyasi iktidarın bugünkü iyimser değerlendirmeleri çok geçmeden feryadlara dönüşecektir. Sınai üretimdeki düşüş ve sonucunda daha da artacak işsizlik, esnaf ve küçük işletmelerin piyasadan sürülmesi, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin tam bir yoksullaşma içine düşmesi ve giderek keskinleşecek sınıf mücadelesi onların sonunu hazırlayan nedenler arasında olacaktır. Onlar bilmektedirler ki; gelişmiş kapitalist ülkelerin izlediği yoldan kalkınmak olanaksızdır. Onlar bilmektedirler ki; işçi sınıfımız 1800'lerin işçi sınıfının üstündeki yoğun baskıya boyun eğmeyecek kadar bilinçli, kararlı ve örgütlüdür. Onlar bilmektedirler ki; Türkiye işçi sınıfının ardında onurlu bir mücadele geleneği ve önünde yoluna ışık tutan, sosyalizmi kurmuş ülkelerdeki sınıf kardeşlerinin deneyleri vardır. Ve tüm bunları bildikleri içindir ki, demokratik haklarımızı kısıtlamaya, budaya budaya kuruttukları Anayasa'da yeni değişiklikler yapmaya, tüm emeği ile geçinenlere grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak vermek yerine sendikaları birer tabela örgütü durumuna getirmeye, yani elimize vurup ağzımızdan lokmamızı alacak ortamı yaratmaya çabalamaktadırlar. Onların özlemi işçilerin, emekçilerin soluk alıp vermekten bile çekineceği bir Türkiye'dir. İnsana özgü en temel hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırıldığı, tekellerin kârına kâr katıldığı faşist bir diktatörlüktür. IMF'lerin, OECD'lerin, NATO'ların icazet verdiği ve destek olduğu programlarıyla, Anadolu'yu nükleer bir mezarlık haline getirmek, Türkiye'yi bölgemizdeki ülkelere ve komşularımıza karşı çekinilmeden kullanılacak bir saldırı üssü yapmaktır. Uluslararası spor karşılaşmalarına, olimpiyatlara katılma konusunda bile, Amerika'dan işaret bekleyenler, gözlerini kırpmadan ağalarının verdiği bu görevleri gerçekleştireceklerdir.

BÖL-YÖNET-SÖMÜR POLİTİKASI

İşte arkadaşlar, onların yeni iktidar alternatifi arayışı, en genel çizgileriyle faşist bir rejimin kuruluşuna giden yolda yeni hazırlıkların yürütülmesinden ibarettir. Bu hazırlıklar içinde örgütlü terörün tırmandırılmasından, "böl-yönet-sömür" politikasına kadar CIA tarafından düzenlenen pek çok oyun vardır. Ülkemizde gençler öldürülüyordu, sonra işçilere gazeteci-yazarlara, öğretmen ve aydınlara, güvenlik güçlerine geldi sıra. Şimdi de parti yöneticileri. Ve artık hepsi birden ve hergün öldürülüyor. Kitle kıyımları düzenleniyor. İnsanlar geceleri evlerinde kurşuna diziliyor. Karanlık cinayetler, cenaze törenleri, faşist terörün aracı olarak kullandırılırken, bu cinayetlerin ardından kimi kentlerde sokağa çıkma yasağına varan uygulamalara gidiliyor. Düzenledikleri cenaze törenlerinde dükkanların kapatılması, kent trafiğinin durdurulması için yoğun çaba harcayan faşist güçler ve yandaş örgütleri propagandalarını yapmak, güçleriyle korku vermek, terör estirmek için de cinayetler işliyorlar. Ve devlet aczini gizlemek için sokakları işgal eden bu gözü dönmüş yaratıklara müdahale edemiyor. Cinayetler, katliamlar ve terör karşısındaki güçsüzlüğünü gizlemiyor; ama bir yandan da böylesi gelişmelerin kendi çıkarına olduğunu bilen tekelci sermaye, kışkırtmalarına devam ediyor. Devlet eliyle geliştirilen terör, trafik sorununa çözüm isteyen Tarsus halkına ölüm saçıyor. İnsanlarımız işkence tezgahlarında öldürülüyor, sakat bırakılıyor, işkence yasal bir uygulama haline getirilmeye çalışılıyor. Olay, belgeleri, tanıkları, tutanaklarıyla açığa çıkarıldığı halde, siyasal iktidar bu insanlık suçunu işlemeye devam ediyor. Fakat siyasal iktidar, tekelci sermaye ve onun sözcülüğünü yapanlar şunu unutuyorlar. Bizler, insanın daha insanca yaşamasını, savaşın, sömürünün olmadığı bir dünyayı isteyen, onu mutlaka kuracak olan biz işçiler ve yandaşlarımız mücadele alanlarındayız. Kan emici sömürgenlere hodri meydan diyoruz. Şimdi kanımızı da dökseler, işkence tezgahlarından da geçirseler bizi yıldıramazlar. Örgütümüzle, örgütlü gücümüzle, onların bu insanlık dışı uygulamalarına ve sonucunda bekledikleri insanlık dışı düzenlerine izin vermiyeceğiz. Bu faşist uygulamalar onların kurtuluşuna yetmeyecektir. Kaldırım taşlarındaki ve işkence tezgahlarındaki kanların hesabı onlardan mutlaka sorulacaktır.

GANGSTER VE SARI SENDİKALAR..

Faşizm heveslileri, ülkemizde gangster sendikalar kurdururken, sarı sendikaları da beslemektedirler. İşte iktidardan icazetli TÜRK-İŞ..Bünyesindeki ilerici sendikaların, tabanındaki işçi kardeşlerimizin baskısıyla ortadan yarılıverecek hale gelen Türk-İş. İşçi sınıfı hareketi gelişiyor, işçiler sınıfsal çıkarlarının nerede olduğunu görürken yeni hakların uzlaşmalarla değil, mücadeleyle alınacağını anlıyorlar ve Türk-İş tabandan gelen yoğun zorlamayla eşel-mobil sistemine karşı çıkıyor.

İktidar da bu arada boş durmuyor. Ya Türk-İş tabanını karşısına alacak, yönetimin eylemsiz tavrının kırılmasına yol açacak, ya da eşel-mobil'i meclisten çektim diyecek. İktidar ikincisini ve kendisi için doğru olanı yapıyor ama konunun özü değişmiş değildir. Adı eşel-mobil olmasa bile bu uygulamanın en kısa zamanda tekrar gündeme geleceğinden hiç kimsenin şüphesi olmasın. Çünkü eşel-mobil türü bir önlem, düzenin çıkmazı sonucunda kendini dayatıyor.

EKONOMİK MÜCADELEMİZ SÜRÜYOR

Biz bu konuda şunu söylüyoruz. Adı ne olursa olsun, sendikal örgütlenme modelinin, toplusözleşme hakkının kaldırılmasına, Devletçe belirlenen kademeli ücret uygulamasına, varolan haksız gelir bölüşümünün sürdürülmesine kesinlikle izin vermiyeceğiz. Türkiye işçi sınıfı bunda kararlıdır. Sendikamız ve DİSK bünyesindeki kardeş sendikalar, ekonomik mücadeleyi, boyutlarını geliştirerek sürdürüyorlar. Sömürüyü sınırlandırmak için mücadele verirken, aynı zamanda sömürünün olmadığı bir toplum için de mücadele veriyorlar. Sendikamız Genel-İş'de bu görevini başarıyla yerine getiriyor.

Genel-İş geçmişteki zor günleri, önündeki sayısız engelleri, alnının akıyla aşmasını bilmiştir. Şimdi yeni bir sendikal çalışma dönemine başlıyoruz. Bu dönem sınıf mücadelesinin iyiden iyiye sıcaklaştığı günlerle çakışıyor. Genel-İş bugünlere birliğini koruyarak, gücünü artırarak mücadelesini yükselterek ardında onurlu bir geçmiş bırakarak geldi. Bu yeni çalışma döneminde de, karşımıza çıkacak güçlükler, önümüze dikilen engeller, bizim birliğimiz ve bizim birliğimizden gelen gücümüz karşısında eriyip gidecektir. Genel-İş, onun her kademesindeki yöneticileri ve tabanı bu birlikteliği koruyacak bilinç ve kararlılıktadır. Buna inanıyorum.

1 MAYIS VE 30 NİSAN

8.Dönem Genel Kurulumuzun hemen sonrasında 1 Mayıs [illegible]

Mayıs 1980 sınıfımızın mücadele tarihinde, çıkarılacak derslerliyle, onur paylayla, önemli bir noktadır. 1 Mayıs 1977'yi kana boyayan, 1 Mayıs 1979'u yasakladığını sanan güçler, işçi sınıfımızın hangi koşullar altında olursa olsun, "Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Gününü" kutlamakta kararlı olduğunu görmüşlerdir. 30 Nisan ve 1 Mayıs 1980 deneyi gücümüzü ölçme, kararlılığımızı bileme ve gelecek günlere hazırlanma açısından önümüzde duran ve doğru değerlendirmeyi gerektiren bir olaydır.

Kent yaşamını elinde tutan Genel-İş bünyesinde örgütlü işçiler, 30 Nisan'da "Üretimden gelen güçlerini" kullanmışlar ve üzerlerine düşen görevi başarıyla yerine getirmişlerdir. Burada arkadaşlarımı, geleneklerini sürdürme, onurlarını koruma ve mücadele bayrağını daha da yükseklerde tutma çabalarından ötürü kutlarım. Bu arada, sanıyorum ki, uzlaşmacı vüzünü "emeğin bayramını kutlatmamaya" yönelik çabalarıyla bir kez daha açığa çıkaran, işçileri grev kırmaya kışkırtan kimi CHP yöneticileri de işçi sınıfımızdan gereken yanıtı almışlardır.

Gitgide yükselen soluklu mücadelesinin hemen ardından 30 Nisan ve 1 Mayıs eylemleriyle sendikamız Genel-İş, sermayenin zehirli oklarını iyiden iyiye yönelttiği bir hedef olmuştur. Örgütümüz, birliğinden ve etkinliğinden gelen gücüyle bu saldırıları yara almadan savuşturmak zorundadır. Bu yaşamsal sorun, DİSK'in varlığından ve gücünden, işçi sınıfımızın mücadele hedeflerine kadar pek çok konuda belirleyici rol oynayacaktır. 1 Mayıs'larda, DGM direnişlerinde, 20 Mart Faşizme İhtar Eylemlerinde mücadele bayrağını onurla taşıyan yiğit Genel-İş üyeleri dıştan ve içten gelecek her türlü saldırıya, bölücü ve kışkırtıcı uygulamalara gözü germesini bilecektir.

DİSK KONGRESİ VE BİRLİK

25 Haziran'da DİSK kongresi için bir kez daha bir araya geleceğiz. Bu kongre önümüzdeki günlerin daha keskinleşecek sınıf mücadelesinde, işçi sınıfımız açısından önemli bir dönüm noktasını oluşturacaktır. Bu noktada bizim sorunumuz DİSK'de, siyasi çıkarlarla, fraksiyonel tavırlarla, disiplinsiz uygulamalarla zedelenmeyecek bir birliğin oluşması, buna bağlı olarak işçi sınıfımızın tek demokratik sınıf ve kitle sendikası olan DİSK'imiz in nitel ve nicel anlamda güçlenerek mücadeleyi daha ileri boyutlarda sürdürebilmesidir.

Demokrasi mücadelesini hızlandırarak sürdürmek, toplu sözleşme uygulamalarını demokrasi mücadelesine bağlamak ve emeğin özgürce örgütlenip, haklarını savunup, düzenini kurabileceği bir ortamı gerçekleştirmek için gelen mücadele günleri bizleri beklemektedir."

ANKARA'DA HAKLAR ALINDI DİRENİŞ KALDIRILDI

Andaş "Ankara Belediye Başkanı Dinçer gerçekleri saptırıyor"

Ankara Belediyesinin çeşitli ünitelerinde çalışan sendikamız üyesi 7500işçinin 2 Haziran 1980 günü başlattıkları iş bırakma eylemi başarıyle sürerken, Belediye Başkanı Ali Dinçer bir basın toplantısı düzenledi. Dinçer, toplantıda sendikamıza ve üyelerimize karşı ağır suçlamalarda bulundu. Genel Sekreterimiz Ertan Andaş, yazılı bir basın açıklaması yaparak, işverenin gerçekleri saptıran sözlerini yanıtladı ve tüm hakların derhal ödenmesini istedi.

Andaş, "Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer, 11 Haziran 1980 günü yaptığı basın toplantısında, işçi ücretlerinin ödenmemesi ile ilgili olarak, konuyu saptıran ve kamuoyunu yanıltmayı amaçlayan açıklamalarda bulunmuştur. Ankara Belediyesinde çalışan emekçilerin aylardır çektiği çileyi ve onlara reva görülen haksızlıkları bir kalemde inkar eden Dinçer, herkesin gözü önünde cereyan eden olayları çarpıtarak, Başkent halkını aldatmayı da yeğlemiştir" dedikten sonra, üyelerimizin toplu iş sözleşmesinden doğan ve Ankara Belediyesince yerine getirilmeyen hak ve alacakları sıralamıştır.

Genel Sekreterimiz Ertan Andaş, daha sonra, "İnsan onuruna ve emeğe saygısı olan herkesin tartışmasız kabul edeceği gibi, Ankara Belediyesi işçilere, 70 gündür tek kurusluk ödeme yapmamıştır. Üstelik üyelerimizin iki yıla yakın bir süreyi kapsayan bazı hakları bugüne değin ödenmemiştir" demiş ve direnişin haklı nedenlere dayandığını belirtmiştir.

Andaş, açıklamasının sonunda şu görüşlere yer vermiştir:

İşi bıraktılar ve tüm haklarını aldılar...

"Belediye Başkanı işçilere olan borçların ödenmekte olduğunu öne sürmektedir. Belediyenin tek kuruş borcu olmadığını iddia etmektedir.

Oysa, üyelerimizin iki aylık maaş, iki ikramiye taksidi ve iki yılı kapsayan yazlık-kışlık elbise, ayakkabı, boy muşambası, sabun ve eldiven alacağı vardır. Aradan çok uzun zaman geçtikten sonra, Belediye Başkanının gerekli ödemelerin yapılabilir durumda olduğunu iddia etmesi de, sorumsuz davranışını ve göz boyayıcı tutumunu ortaya koymaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Belediye Başkanının işçilere hiç borcu olmadığı yolundaki açıklaması da gerçek dışıdır. 1980-1981 dönemi işyeri toplu iş sözleşmesi henüz bağıtlanmamıştır. 1.3.1980' den geçerli olması gereken bu işyeri sözleşmesinin görüşmelerine işveren, 4 aydır gelmemektedir. Bu sözleşme imzalandığında geçmiş üçbuçuk aya ilişkin işçi haklarının kesinlik kazanacağı bellidir.

Sendika olarak, Belediye işvereninin işçileri suçlayan, iş bırakma eylemini yasa dışı göstermeye çalışan ve kamuoyunu göstermelik hareketlerle yanıltmayı amaçlayan davranışlardan vaz geçerek, iki yıl boyunca ödenmemiş olan tüm alacaklarımızın eksiksiz ve derhal ödenmesi yolunda ısrarlı bir tutum içine girmesini bekliyoruz. Aylardır açığa mahkum edilmiş olan üyelerimizin ve gözaltında tutulan arkadaşlarımızın uğradığı haksızlıklar ortada dururken, Belediye Başkanı asılsız, oyalayıcı ve gecikmiş beyanlarla vakit geçirmemelidir. Aksi halde, hizmetlerin aksamasından ve doğabilecek olumsuzluklardan doğrudan doğruya sorumlu olacaktır."

Arda 10. Sayfada

GÖZALTINA ALINAN ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILDI

Ankara Belediyesinde sözleşmeyle kazanılan hakların ödenmemesi üzerine iş bırakan arkadaşlarımızın eylemi sürerken 74 yönetici ve temsilcimiz gözaltına alınmıştı. 6-7 Haziran günleri gözaltına alınan arkadaşlarımız, 13 Haziran günü serbest bırakıldılar. Bir hafta boyunca gözaltında tutulan Ankara Şubelerimizin yönetici ve temsilcileri şunlardır:

Cemal Arslan (Bölge Merkez Şube Başkanı), Oğuz Kızıltan (Ankara 1 No'lu Şube Başkanı), Hasan Çağlar (Ankara 3 No'lu Şube Başkanı) Temsilcilerimiz: Bayram Kaplan, Rıza Kaya, Nuri Seki, Refik Soyalp, Zahir Yılmaz, Ali Antunç, Mustafa Erdem, Bektaş Küçükaslan, Recep Eranıl, Bahattin Karadeli Nurettin Delibalta, Mustafa Yıldız, Kutuk Mutlu, Muharrem Taşkın, Mahmut Aras, Duran Öktem, Nesimi Şahin, Şükrü Mavi, Hüseyin Göçer, Tekin Koçak, Fuat Kulak, Selahattin Özdemir, Hüseyin Levent, Salih Karagöl, Şahin Bahçeci, Mustafa Kumcu, Sözer Şipal, Yusuf Irmak, Ünal Demirkol, Haydar Alptekin, Yaşar Tuncay, Hasan Demirbaş, Ahmet Ünal, Fehmi Sarıkaya, Cengiz Çelik, Eyüp Özdemir, Fikri Aydın, Semih Taş, Abdullah Korkmaz, Mustafa Okay, Mustafa Erol, Hasan Kazan, Durdağı Karataş, Ahmet Kaymak, Mustafa Tüzer, Hüseyin Çağatay, Ali Taş, Kemal Akyol, Tuncer Yıldırım, Selime Özcan, Sinan Sami Şam, Aziz Durmuş, Kamil Gültaş, Fethi Yücelkan, Ali Demir, Ayhan Göngör, Selim Özer, Abdullah Çetin, Hakan Erdoğan, Sami Erdinç, İbrahim Keçeli, Mustafa Erdemir, Hıdır Mamük, Harun Kolbaşı, Gül Ahmet Bulut, İhsan Özer, İrfan Taş, Sait Tekin, Yaşar Tuncer.

ÖRGÜN

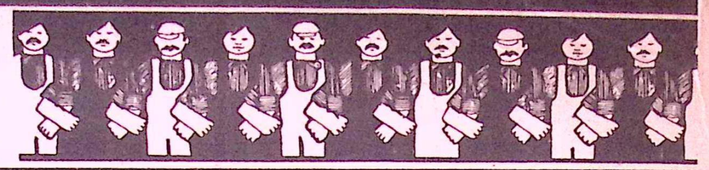

ANKARA'DA HAKLAR ALINDI
DİRENİŞ KALDIRILDI

(Baştarafı 8. Sayfada)

Direniş başarıyla sürerken, Genel Başkanımız **Abdullah Baştürk**, 12 Haziran 1980 günü Belediye işvereniyle bir görüşme yapmıştır. **Baştürk**, Dinçer arasında yapılan görüşmede anlaşmaya varılmış ve tüm alacaklarla, ücretlerin ödenmesi kararlaştırılmıştır. Anlaşmaya varılması ve **13 Haziran** sabahı alacakların ödenmesinden sonra, direniş kaldırılmıştır.

Ülkemizdeki büyük kent belediyelerinde, özellikle de **Ankara** Belediyesinde sık sık iş bırakma eylemleri konulmaktadır. Bunun nedenleri ise, ülke yönetimini ellerinde bulunduranlar tarafından çok iyi bilinmektedir. Bu nedenleri işverenler de bilmektedir, sık sık; hiç te istemedikleri halde, eylem koymak zorunda kalan işçiler de.

Son olarak, **2.6.1980** günü **Ankara** Belediyesinin çeşitli ünitelerinde çalışan **7500** işçinin başlattığı iş bırakma eylemi de günlerce sonra, hakların alınması sonucu kaldırıldı. Evet ama, bunun kalıcı bir çözüm olmadığını biliyoruz. Önümüzdeki ay ücretlerin zamanında ödeneceğini kim garanti edebilir? Belediye işvereni parasızlıktan, kaynak yetersizliğinden yakınıyor. Hükümet, kendi siyasal görüşüne ters düşen bazı belediyelere yardım yapmamakta direniyor. Peki ne olacak bunun sonu? Hep böyle mi sürüp gidecek?

Uzun uzun anlatmaya, bu tür soruları çoğaltarak sıralamaya gerek yok. Bu konuda çok yazıldı, çok şeyler söylendi. Belediyeleri yeterli gelir kaynaklarına kavuşturacak, yasal düzenlemelerle kalıcı çözüm yolları bulunmadıkça bu böyle sürüp gideceğe benzer. Çöp yığınları arasında **"Çevre Sağlığı"** nutukları yerine, **"Bugün körüklü, yarın Metro"** açık hava basın toplantıları yerine tüm olanaklar zorlanmalı ve kalıcı çözüm için gerekli tüm girişimler, zaman yitirmeden yapılmalıdır. Birkaç gün sonrasını, bir hafta sonrasını değil, aylar-yıllar sonrasını düşünenler, düşlerini bu doğrultuda renklendirmek isteyenler, üç-dört basamağın bir adımda atlanamayacağını da bilmelidirler. Üç-dört basamak birden çıkılmaz. Çıkmaya kalkanlar tökezler ve beş-altı basamak birden düserler. Ankara Belediyesinde çalışan emekçiler böyle düşünüyor ve yönetenlere hatırlatmakta yarar görüyorlar. Bizden de söylemesi...

İki aylık ücretleriyle, bazı sosyal ve parasal haklarını almak için direnen Ankara Belediyesi işçilerinden iki görüntü.

Genel Merkez çalışanlarına bir emekçi daha katıldı

Genel Merkezimiz Mali İşler Dairesi Muhasebe Müdürlüğünde yeni bir arkadaşımız göreve başladı. Aldat Takip Şefliği görevini yürütecek olan Mehmet Özcan, **1 Haziran gününde aramıza katıldı.** Genel-İş EMEK, **Mehmet Özcan'a yeni görevinde başarılar diler.**

GENEL KURUL KARARLARI

KARAR NO: 3

ULUSLARARASI DAYANIŞMANIN GÜÇLENDİRİLMESİ

Ülkesi, dini, dili, derisinin rengi, ırkı ne olursa olsun dünyadaki tüm işçilerin, üretim sürecindeki yeri, konumu ve rolü aynı olup, her türlü baskı ve sömürüden kurtuluş amaçları birdir. Bu olgu, dünya işçilerinin birliğinin ve dayanışmasının toplumsal maddi temellerini meydana getirmektedir.

İşçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma ruhunun geliştirilmesi, sendikal ve siyasal örgütlerin karşılıklı dostluk ilişkilerine, aralarında sıcak bağlar kurmalarına ve sınıf mücadelesinin her alanında dayanışma göstermelerine bağlıdır. Sendikamız GENEL-İŞ, uluslararası birlik ve dayanışmanın zorunluluğunu, önemini ve yararlarını her zaman vurgulamış ve bu alanda üstüne düşen görevleri en iyi şekilde yerine getirmeye çalışmıştır.

Bu düşünceden hareketle Kongremiz:

1. Dünyadaki işçi kuruluşlarıyla ÇOK TARAFLI İLİŞKİLERİN sürdürülmesini ve bu arada Dünya Sendikalar Federasyonu ile daha sıkı ilişki kurulmasını, aynı işkolunda faaliyet gösteren tüm sendikalarla da aynı anlayış içinde yapıcı bağların geliştirilmesini;
2. Şimdiye kadar bağlı bulunduğumuz ICFTU ve PSI gibi uluslararası üst kuruluşlarla süregelen ilişkilerimizin devamını;
3. Sosyalist ülkeler sendikalarıyla ilgili, görgü ve deneyalışverişini hızlandırıcı dostluk ve karşılıklı yarar temeline dayalı geniş ilişkilerin kurulmasını;
4. Üçüncü Dünya ülkeleri sendikalarına, kendi tecrübe ve kazanımlarımızın aktarılmasına olanak veren yeni yaklaşımların bulunup uygulamaya sokulmasını kabul eder.

MADEN'DE SÖZLEŞME İMZALANDI, GREV KARARI KALDIRILDI

Maden (Elazığ) Belediyesinde çalışan **Genel-İş** üyesi işçiler adına, belediye işvereniyle sendikamız arasında sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla kesilmesi üzerine, alınan grev kararının uygulamaya konulacağı aşamada, görüşmeler yeniden başlatıldı ve anlaşma sağlandı.

Genel Merkezimizce alınan grev kararının işyerlerinde askıya çıkarılması ve işverene duyurulması ile birlikte, grev hazırlıkları da başlatıldı. Ancak, işverenin toplu sözleşme masasına yeniden oturmayı önermesi ile başlayan görüşmelerde anlaşmaya varıldı ve toplu sözleşme imzalandı. Sözleşmenin imzalanmasından sonra, işyerlerine asılan grev ilanları indirildi, grev kararı da kaldırıldı.

İki yıl süreli olarak imzalanan sözleşmeyle, **Maden** Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçilerin günlük ücretleri yükseltilmiş, ileri ve üst düzeyde yeni sosyal haklar sağlanmıştır.

İŞÇİ SINIFIMIZ, 27 MAYIS ANAYASASININ GETİRDİĞİ HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ KORUYACAKTIR

1961 Anayasası insanın insan sayıldığı **çağdaş** bir **Anayasa'dır. Bu Anayasa** ile, ülkemiz insanlarına ekonomik-demokratik bir takım hak ve özgürlükler getirilmiştir. Egemen güçler, içinde bulundukları politik bunalımdan kurtuluşu, **Anayasa** değişikliğinde görüyorlar. Hesaplarını, kitaplarını buna göre yapıyorlar. Ve önceleri gizli-saklı olarak ortaya attıkları bu düşüncelerini bugün, açık açık söylüyorlar, gizlemeye gerek görmüyorlar artık.

Cumhurbaşkanlığı seçimini geciktirerek, terörü körükleyerek politik bunalım yaratıp; hazırladıkları çeşitli kılıflarla **Anayasa'yı** değiştirmek istiyorlar. **"Bilimsel"** adı altında toplantılar yaparak, yaptırarak kamuoyu oluşturmaya çalışıyorlar. Ellerinde bulunan tüm olanakları değerlendirerek **1961 Anayasası'na** saldırıyor, veryansın ediyorlar. Bu **Anayasa'nın** getirdiği hak ve özgürlüklere karşı olduklarını, egemen güçlerin güdümündeki tüm mantar kafalılar açık açık ve ağız birliği etmişcesine dile getiriyorlar.

Egemen güçlerin hazırlattığı **Anayasa** değişikliği önerileri, **1961 Anayasası'nın** tamamını, getirdiği hak ve özgürlükleri budamaya, ortadan kaldırmaya, giderek yok etmeye yönelik olarak kamuoyuna sunuluyor.

Hazırlanan taslakta **"Devletin Güçlendirilmesi"** temel amaç olarak gösterilmek isteniyor. Oysa, yapılmak istenen; **Anayasa'yı** değiştirerek baskıcı bir toplum düzeninin, zorba bir devlet mekanizmasının kurulmasıdır. Böylece, **27 Mayıs Anayasası** ile getirilen hak ve özgürlükler tümüyle ortadan kalkacak, egemen güçler istedikleri gibi at oynatabileceklerdir.

- Hazırlanan taslakta **Parlamento'nun** yasama ve yürütme yetkileri **Cumhurbaşkanı'na** verilmekte, **Parlamento'nun** etkinliği kaldırılmaktadır.
- **Cumhurbaşkanı** gerekli gördüğü zaman **"Olağanüstü Hal"** ilan edilebilecek; **Parlamento'yu** da feshederek, ülkeyi tek başına yönetebilecektir. Her söylediği yasa, her yaptığı yasal olacaktır. **Parlamento'ya** ve **Bakanlar Kurulu'na** verilen yasama ve yürütme yetkileri böylece, tek bir kişinin elinde toplanmış olacaktır.
- **Hükümet,** tümüyle **Cumhurbaşkanı'na** bağlı olacak, **Cumhurbaşkanı** istediği zaman **Bakanlar Kurulu** üyelerinden birini ya da birkaçını görevden alabilecek, yerine yenilerini atayabilecek veya yerlerini değiştirebilecek.
- **Cumhuriyet Senatosu** kaldırılacak, yerine asker ve sivil bürokratlardan oluşan **"Cumhuriyet Divanı"** getirilecektir. Bu divanda yüksek bürokratlar ömür boyu kalabilecektir.
- **Anayasa Mahkemesi** tamamen kaldırılacak, yerine **"Anayasa Divanı"** adıyla hiçbir yarar sağlamayacak olan bir organ kurulacaktır.
- **Başkent Ankara'da "Devlet Güvenlik Mahkemesi" (DGM)** adı altında ve siyasi davalara bakacak bir mahkeme kurulacaktır. **Yüce Divan'ın** yetkileri de bu mahkemeye verilecektir.

Böylece, bağımsız yargı organları tamamen **Cumhurbaşkanı'nın** denetimi altına girmiş olacaktır.

Görülüyor ki, egemen güçler gelişen sınıf mücadelesi karşısında yitirdikleri mevzileri, **Anayasa'yı** değiştirmek suretiyle yeniden kazanmak istiyorlar. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın ve ülkemiz insanlarının **1961 Anayasası** ile kazandığı hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak istiyorlar. Daha çok sömürmek ve daha çok semirmek için, kazanılmış haklarımızı yok etmek, buna karşılık kendi kazançlarını daha da artırmak istiyorlar. Ama işçi sınıfımız ve onun öncülüğündeki emekçi halkımız **27 Mayıs Anayasası'nın** geriye doğru değiştirilmesine asla izin vermeyecektir. **Anayasa'dan** doğan tüm haklarını sonuna kadar kullanacak, kazanılmış hak ve özgürlüklerini çiğnetmeyecektir.

Türkiye işçi sınıfı, egemen güçlerin saldırısını üretim alanlarında, yaşamın her alanında göğüslemek, **Anayasa'yı** çiğnetmemek, hak ve özgürlüklerini korumak için, bugün, hergün olduğundan daha uyanık, daha kararlı ve bilinçli olarak nöbet tutmaktadır. Bu Anayasal bir zorunluluktur. **Anayasa'nın "Başlangıç"** bölümünde şöyle denilmektedir:

"Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı DİRENME HAKKINI kullanarak 27 Mayıs 1960 Devrimini yapan Türk Milleti; (....) Türkiye Cumhuriyeti Kurucu Meclisi tarafından bu Anayasa'yı kabul ve ilan ve onu, asıl teminatın vatandaşların gönüllerinde ve iradelerinde yer aldığı inancı ile, hürriyete, adalete ve fazilete aşık evlatlarının uyanık bekçiliğine emanet eder."

SAVUNMA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI (SİA) MECLİS GÜNDEMİNDE

Demirel Hükümeti tarafından Mart ayı içinde **ABD** ile imzalanan ve kölelik anlaşmalarının bir yenisi niteliğinde olan **Savunma İşbirliği Antlaşması** (SİA) önümüzdeki günlerde meclislerde gündeme gelecek. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bu yeni ikili kölelik anlaşmasını onaylaması istenecek.

Hükümet, ikili kölelik anlaşmasının altına imza attığı sırada, tüm maddeleriyle açıklanacağını söylemişti. Oysa bugünlerde, anlaşmanın uygulanmasıyla ilgili maddelerin açıklanamayacağını söylüyorlar.

Emperyalizmin, ülkemizde dilediği gibi at oynatmasını daha da kolaylaştıracak olan bu anlaşma, **ABD'nin** iç işlerimize silahla karışma hakkını da veriyor. SİA ile, **ABD Türkiye'deki** askeri üslerini dilediği gibi kullanacak. Gerek ülkemizin, gerek komşularımızın, gerekse bölgemizin güvenliğini tehdit eden yeni kölelik anlaşması, **Türkiye'nin** bir anda nükleer mezarlık haline gelmesine yol açabilir.

Ülkemizdeki üslerin **Amerikan üssü** değil, **NATO üssü** olduğunu söyleyenler ve böylelikle imzalanan kölelik anlaşmasını temize çıkarmaya çalışanlar, **NATO'nun** amaçlarıyla, **ABD** emperyalizminin amaçları arasında hiçbir fark olmadığını gözlerden gizlemeye çalışıyorlar. Üslerin, **"Türk yetkililerin bilgisi dışında kullanılamayacağı"** yolundaki sözlerini ise, kısa bir süre önce yaşanan ve belleklerde hala canlı olan olaylar yalanlıyor. Ülkemizdeki üslerin, hiçbir **Türk** yetkilisinin haberi bile olmadan istendiği gibi kullanılabildiğini artık herkes biliyor.

Bugün başta işçi sınıfımız ve emekten yana olan tüm güçler yeni kölelik anlaşması olan **Savunma İşbirliği Anlaşması (SİA)**nın, ülkemiz çıkarlarına aykırı olduğunu biliyor ve Meclislerden geçmemesini istiyor.

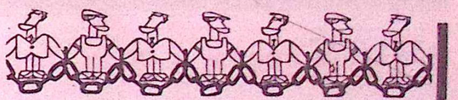

HAKKINI kullanarak 27 Mayıs 1960 Devrimini yapan Türk Milleti; (....) Türkiye Cumhuriyeti Kurucu Meclisi tarafından bu Anayasa'yı kabul ve ilan ve onu, asıl teminatın vatandaşların gönüllerinde ve iradelerinde yer aldığı inancı ile, hürriyete, adalete ve fazilete aşık evlatlarının uyanık bekçiliğine emanet eder."

DİSK YÜRÜTME KURULU İŞKENCELERE SON VERİLMESİ İÇİN ÇAĞRIDA BULUNDU

DİSK Yürütme Kurulu, yaygınlaşan işkencelerle ilgili olarak yaptığı yazılı açıklamada, **"İnsan Hakları Bildirgesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Helsinki Sonuç Belgesi ve Roma Sözleşmesi"**ne imza atan **Türkiye'de** işkence uygulamalarına son verilmesini istedi.

Türkiye'de, özellikle **Doğu ve Güneydoğu** yörelerinde çeşitli baskıların ve işkencelerin genç, yaşlı, kadın, çocuk demeden tüm halkı hedef aldığını bildiren **DİSK** Yürütme Kurulu açıklamasında, **"Burjuvazi, yalnız işçi sınıfı ve emekçi halka saldırmıyor. Alevi-sünni çekişmesini körükleyerek, alevi yurttaşlarımıza karşı kitle kıyımlarına girişiyor. Diyarbakır'da uygulanan işkenceler, insanın aklının alamayacağı boyutlara varmıştır. Elektrik verme, falaka, çarmıha germe, tabutluk denilen hücrelerde günlerce aç susuz bekletme, soguk su şoku, ırza tecavüz, olağan bir uygulama haline gelmiştir."** denildi.

DİSK'in hukukçularından oluşturduğu bir kurulun **Diyarbakır** ve yöresinde incelemeler yaptığı, işkencelerin belgelerle saptandığını bildiren **DİSK** Yürütme Kurulu, açıklamasında özetle şunları söylemiştir: **"Yapılan işkenceler sırasında insanlar sakat kalmakta, hatta hayatlarını yitirmektedirler. Diyarbakır'da 15 günlük yasal gözaltı süresi aşılmaktadır. Hiçbir yasal neden bulunmadan, insanlar 82 günlük gözaltı süresi yaşamaktadır.**

Şu anda, DİSK üyesi işçilere de kendilerinin güvenlik görevlisi olduğunu söyleyen bazı kişilerce ağır işkenceler yapılmaktadır. Diyarbakır ve çevresinde bu işkencelere devam edenler, örneğin Genel-İş Sendikası Şube Sekreteri Nazif Kaleli'yi işkence sonucunda yarı felç duruma sokmuşlardır. Kaleli'ye, sorgulanması sırasında, özellikle, DİSK'in örgütlenmesi üzerine sorular sormuşlar ve sendikal amaçla yapılan toplantılarda kimlerin neler konuştuğunu söyletmek istemişlerdir.

Sanık sıfatıyla güvenlik görevlilerince ifadeleri alınan kişilerin ifadelerindeki siyasi kanat açıklamalarının ne maksatla ve kimler tarafından sorulduğunun araştırılması ve sorumlular hakkında gerekli işlemlerin yapılmasını istiyoruz. İşkence bir insanlık suçudur. Bu suçu işlediği hakkında en ufak bir belirti bulunan kişilerin sorumlu yerlerde bulundurulmaları, insanlık ve yasalar açısından ağır sakıncalar taşımaktadır."

ÖRGÜN

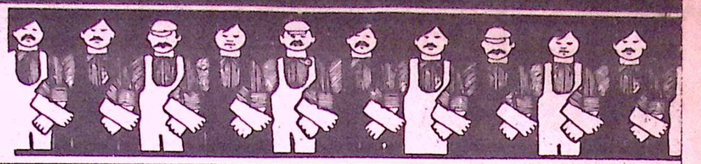

AĞRI'DA FAŞİST TERÖR HIZLA TIRMANIYOR

Sendikamız üyesi BÜNYAMİN TAN faşistlerce katledildi. İki üyemiz de ağır yaralı...

Ağrı'da faşist terörün hızla tırmandığı ve faşistlerin saldırılarını artırarak sürdürdükleri bildiriliyor. **7 Nisan 1980** tarihinde faşistler, **Ağrı** Belediyesine bağlı **ESO** Müdürlüğü işyerine baskın düzenlemiş ve saldırıda sendikamız üyesi işçilerden bazıları yaralanmıştı. Olayları faşistler başlattığı halde ve yaralananların da faşistlerin saldırısına uğrayanlar olduğu halde, aralarında **Ağrı** Belediye Başkanının da bulunduğu **65** kişi gözaltına alınmıştı.

Belediye Başkanının gözaltına alınması karşısında, Belediye Başkanlığı görevi, Bakanlar Kurulu kararı ile Ağrı Valisi **Tuncer Perçinler**'e verilmiştir. Belediye Başkanı serbest bırakıldığı halde, halen görevine başlayamamıştır. Vali Bey, Belediye Başkanlığın çok sevmiş olacak ki bir türlü bırakmak istemiyor.

Demirel'in Azınlık İktidarı tarafından atanan **Vali Perçinler, Ağrı**'da görevine başladıktan bu yana geçen 6 aylık süre içinde 18 yurttaşın öldürüldüğü, 30 kadar kişinin de yaralandığı bildirilmektedir. Ölenlerin hemen tümünün ilerici oldukları ve katillerin tek bir tanesinin bile yakalanmadığı da bize ulaşan bilgiler arasındadır.

Belediyede çalışan işçilere karşı başlatılan yıldırma ve sindirma hareketi giderek yoğunluk kazanmaktadır. Faşistler tarafından kurtarılmış bölge olarak bildirilen yerlere, sendikamız üyesi işçiler zorla gönderilmekte ve görev yapmaları istenmektedir.

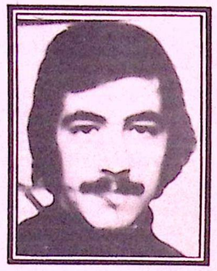

Bu arada, son olarak **30 Mayıs 1980** günü **ESO**'da çalışan işçilerin servis arabası, faşistler tarafından kurşunlanmıştır. Olay sırasında sendikamız üyesi **Bünyamin Tan, İsmail Yiğit** ve **Hasan Kaya** ağır biçimde yaralanmışlardır. **Bünyamin Tan** ile **İsmail Yiğit** Erzurum Araştırma Hastanesi'ne kaldırılmıştır. Ne var ki, bu hastanede arkadaşlarımıza 48 saat bakılmamıştır. Zaten ağır yaralı olan ve anında müdahale yapılması gereken arkadaşlarımız 48 saat gibi uzun süre bekletildiğinden, sendikamız üyesi ve işçi sınıfımızın yiğit neferlerinden **Bünyamin Tan**, yaşamını yitirmiştir.

Öteki yaralı arkadaşımız **İsmail Yiğit** ise Erzurum'dan Diyarbakır'a götürülmüştür.

Ağrı Temsilciliğimiz tarafından yapılan yazılı başvurularla can güvenliğinin sağlanması istendiği halde, hiç bir işlem yapılmamış hatta, yazılı başvurular yırtılarak imha edilmiştir. Sendikamız üyesi işçiler, Polis Karakolu inşaatında geceyarılarına kadar insanlık dışı bir anlayışla çalıştırılmaktadır. Fazla mesai yapan üyelerimizin puantajları yırtılmakta, kendilerine fazla mesai ücretleri ödenmemektedir. Belediyede çalışan sendikamız üyesi işçiler Nisan ve Mayıs ayı ücretlerini bile alamamışlardır.

İşçi arkadaşlarımıza **Genel-İş**'ten ayrılmaları için yoğun baskı yapılmaktadır. Dokuz arkadaşımızın işyerleri, yasalar ve toplu sözleşme hükümleri çiğnenerek değiştirilmiştir. 13 üyemiz ise hiç bir gerekçe gösterilmeksizin işten atılmıştır. İşten atılan arkadaşlarımız şunlardır: **Nizamettin Kaya, Atilla Işık, Erol Alpaslan, Mehmet Emro, Nusret Işık, Mehmet Akyıldız, Kamil Faal, Cemil Baysut, Ahmet Çelebi, Aynur Alptekin, Fuat Yiğit, Feyzullah Orhan** ve **Muhacir Karakuş.**

Genel-İş EMEK olarak tüm yetkilileri görevlerini yapmaya çağırıyoruz. **Ağrı**'da faşist terör kol gezmektedir. Terör devlet desteğiyle kışkırtılmakta, işkenceler olağan sayılır hale gelmektedir. Bütün bunlara karşı, gerekli önlemlerin zaman yitirmeden alınması gerekmektedir.

SENDİKAL EĞİTİM NEDİR?

Eğitimin önemi hemen hepimizin bildiği düzeydedir. Yaygın eğitim istemleri, çok sayıda eğitimcinin sendikal eğitim alanında çalışması ve eğitim uygulamaları bu öneme gösterilen ciddi ilginin ifadesidir. Üstelik yayınlar, broşürlerle de eğitimin önemi konusunda sürekli bilgileniyoruz.

Sendikal eğitimin bu yazımızda belirli **(ayırdedici)** özelliklerine değineceğiz.

Sendikal eğitim sınıf eğitimidir:

Sendikal eğitim, egemen sınıf eğitimine karşı, işçi sınıfının ekonomik örgütleri olan sendikalarda, işçi sınıfı bilincine dayalı bir **"Sınıf Eğitimi"** dir.

Her geçen gün gelişip güçlenen Türkiye işçi sınıfının, işçi sınıfı bilimiyle ilişkiye gelmesine, giderek sınıf bilincine kavuşmalarına, böylece sınıf mücadelesinin önemli bir parçası olan sendikal görevlerini bilinçli olarak yerine getirmelerine katkıda bulunduğu ölçüde, **"sendikal eğitim"** görevini yerine getirmiş sayılır. Bu temel görevi yerine getirmek, sendikal eğitimin gerek işçi sınıfının muhalefette olduğu, gerekse iktidar olduğu dönemlerdeki durmayan, sürekli görevidir. Bu görev bilgi birikimi, deneyimler ve uygulamalarla sürekli zenginleşir, gelişir ve serpilir.

Sendikal eğitimi kimler yürütür:

Sendikal eğitimi, egemen sınıfın eğitim kurumlarından oldukça ayrı ele almak gerekir. Egemen sınıfın eğitim kurumları bünyesi içindeki eğitimcilere, sınıf çıkarlarına yararlı olduğu ölçüde yükselme ve olanak tanır. Egemen sınıf çıkarlarına aykırı **"bilim"** yaptığı ölçüde, yani **"İşçi Sınıfı Bilimine"** uygun bir yola girdiği ölçüde ise önüne engeller koyar, dışlar, **"tecrit"** eder. Egemen sınıf eğitim kurumları kendi sınıfsal çıkarlarına uygun insanları yetiştirmek amacıyla kurduğu eğitim kurumlarında **"diploma, mevki ve kariyer"** dağıtarak ancak **"öğretici"** tutabilmektedir. Onun öğrenci kaynağı ise kurumlaşmış **"eğitim enstitüleri üniversite kürsüleridir."** Doğrudan yığınlara açık bir yolla **"eğitimci"** yetiştirmezler. Kendi sınıfının çocuklarını genellikle bu kurumlarda düzen devam ettirecek **"bilim"** üretmek için görevlendirirler. Emekçi kökenli gençleri ise, bu eğitim kurumları aracılığıyla egemen sınıflara hizmet edecek **"eğitimci"** olarak yetiştirmeyi amaçlarlar.

Sendikal eğitimin **"eğitimci"** kaynağı ise bundan farklıdır ve farklı olmalıdır. Bir kaynak, egemen sınıfın eğitim kurumları ve araştırma merkezlerinde yetişmiş **"konusunda uzman"** kişilerdir. Bunların işçi sınıfı bilimine inanan veya işçi sınıfı ile dayanışma içinde olan önemli bir kesimi, sendikal eğitimde görev alarak, bir yandan işçi sınıfına yararlı olmaya çalışırlarken, diğer yandan egemen sınıfın eğitim kurumlarının demokratikleşmesine yardımcı olurlar. Sendikal eğitimin bir diğer eğitimci kaynağı, sendikaların bünyesi içinde yer alan, işgücünü **(fikri faaliyetini)** bir ücret karşılığında bizzat işçi sınıfına sunan kişilerdir. Genellikle egemen sınıfın eğitim kurumlarını bitirmiş, kariyer veya diploma olanağı olan bu kişiler bilgi ve deneyimlerini işçi sınıfına sunarlar. Bir diğer anlamda, egemen sınıfın verdiği **"kariyer, mevki ve diplomayı"** inkar etmişlerdir. **"İşçi sınıfının eğitimcisi olma"** düzeyine ulaşabildikleri ölçüde görevlerini yerine getirirler. Bu görevi yerine getirmede, işçi sınıfına çıkar gözetmeden hizmet etme, mutluluğu ve geleneğini işçi sınıfıyla bütünleşmede bulma, işçi sınıfının yaşam tarzına uyma gibi, kimi kriterler vardır. Sendikal eğitimin asıl ve en önemli üçüncü kaynağı, bizzat işçilerin içinden yetişecek eğitimciler ordusudur. Milyonlarca işçinin ve emekçinin eğitimini ancak **"işçi sınıfının kendi içinden eğitimci yetiştirmesi"** başarıya götürebilir. İşçi sınıfı içinden eğitimciler yetişmesinde başarı, bu eğitimcilerde bir başka sınıfa veya tabakaya atlama duygusunun yerine, içinden geldiği sınıfa daha iyi hizmet etme anlayışının egemen olması ile mümkündür.

Sendikal eğitimde disiplin gereklidir:

Sendikal eğitimde disiplin en önemli koşuldur. Ancak bu disiplinin de ayırdedici özellikleri vardır.

Dayak ve ağır ceza tehdidi altındaki **"kışla"** disiplini ile kırık not ve diplomadan olma tehdidi altındaki egemen sınıfın eğitim kurumlarındaki disiplin, sendikal disiplinle temelden çelişir.

Sendikal eğitimde disiplin, eğitime katılan işçilerle, eğitimcilerin karşılıklı oluşturdukları yığınsal disiplindir. Eğitimcilerle, işçileri birlikte kural altına sokar. Yığınsal disiplinde belirlenen kurallar ayırımsız herkesi bağlar. Karşılıklı oluşturulan yığınsal disiplin sağlanmadan ceza ve tehdit unsurlarıyla sağlanan disiplin anlayışı, egemen sınıfın komutan-asker, hoca-öğrenci ilişkisinde vardır. Sendikal eğitimde, yığınsal disipline uymanın en güçlü yaptırımı, yığının dışına düşmektir.

Sendikal eğitimde demokrasi:

Yığınsal disiplin, ancak demokratik, özgür tartışma ortamının ürünü olabilir. Demokratik tartışma ortamında çoğunluğun oluşturduğu kurallara azınlık uyar.

Demokratik ortam, sendikal eğitime canlılık, zenginlik, derinlik verir. Eğitime katılanların bilgi alışverişini sağlar, bilgi düzeyini birlikte oluşturarak, yükseltir. Bu çalışma tarzı, egemen sınıf eğitimindeki **"hoca"**nın kafasındaki formülleri ezberlettiği anti-demokratik eğitim tarzından farklıdır. Sendikal eğitimde, işçilere önceden belirlenen bilgileri ezberletmek tarzından şiddetle kaçınmalıdır. Ezberci eğitim, feodal **"medrese"**lerin **"hafız"** yetiştirme kurslarına yaraşır. Tartışılmadan kavranılmadan **"ezbere"** kazanılmış bilgilerin yerini, her zaman yeni bir **"ezbere bilgi"** alabilir. İşçi sınıfı bilimi ile işçi sınıfı arasına giren yanlış bilgiler, özellikle burjuva ideolojisinin hergün yeniden üretip basın ve yayın organlarıyla dağıttığı gerçek ve bilim dışı egemen sınıf eğitimi, ancak sabırlı, sürekli, demokratik ve yığınsal eğitim çalışmalarıyla uzaklaştırılır. Böylece işçi sınıfının kendi sınıf bilimine kavuşmasının yolları açılır.

İŞÇİ SINIFI VE SANAT

SINIFIMIZIN MÜCADELESİNDE NAZIM HİKMET

Çiçekli basmadan perdeler aralık kalmıştı. Odada lamba yanmasa, güçlü ayışığı, birbirlerini görmeye yetecekti. İhsan usta, günün yorgunluğu üstüne, derin derin sigarasını nefesliyordu. Oğlu Mustafa, örtüsü perde kumaşından masada, bir kitaba dalmıştı. Liseyi yeni bitirmişti. Üniversite sınavlarına girecekti. İhsan usta, iki aydır alamadıkları maaşı, ikramiyeyi, sosyal hakları, ödenmeyen kirayı, bakkalın günden güne asılan suratını düşünüyordu. Direniş, gözaltına alınan arkadaşları geçiyordu aklından. **"Köklü bir çözüm gerekli bu işe"** diye düşünüyordu.

"Köklü bir 'çözüm gerekli[bu'işe" düşündüğünü sesli söylemişti.

-Bir şey mi dedin baba?..

-Yoo evlat. Direnişi düşünüyordumda. Sen ne okuyorsun öyle oturmuş?...

-Şiir okuyorum baba. Nazım Hikmet'in şiirlerini.

-Nazım Hikmet'in?.. İyi şair, geçen gün Ahmet'de okumuştu birkaç şiirini.

-İyi şairdir. Ama yalnız iyi bir şair değil, aynı zamanda işçi sınıfının da yılmaz bir savaşçısıdır. İşçi sınıfının bilimine, gelecek güzel günleri onun kuracağına inanan ve mücadeleye, edebiyat alanında katkı veren önemli bir şairdir.

-Çok hapiste yatmış değil mi?...

-Evet. Tam 17 yıl. Hayatının en güzel 17 yılını demin parmaklıklar arasında geçirmiş.

-Bir sürü kitabı varmış...

-Öyle. Ciltler dolusu, herbiri birbirinden güzel şiirler yazmış. Şiirleri hemen bütün dünya dillerine çevrilmiş. Yalnız ülkemizin işçi sınıfı değil dünyanın tüm emekçileri Nazım'ı tanır, şiirlerini bilir ve sever. Ama şiirleri pekçok ülkede yayınlanırken, kendi ülkesinde kendi dilinde yayınlanması yasaktı. Ancak 1960'lı yıllarda yaygın olarak kitapları basıldı. Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, onu daha yakından tanıyıp, daha ilgiyle okumaya başladı eserlerini. Şimdi Nazım Hikmet, işçi sınıfının her hareketinde, her eyleminde, grevinde, mitinginde, direnişinde yaşıyor. Onun şiirleri, kimi zaman bir fırtına, kimi zaman ılık bir meltem gibi kitleleri sarıyor.

-Peki niye yasaklanmış şiirleri?...

-Sen bunun cevabını bilirsin baba. Burjuvazi, emekten yana ne varsa karşı çıkmaz mı? İşçi sınıfının gücüne güç katacak, mücadelesine destek olacak herşeyi engellemeye çalışmaz mı? İşçi sınıfından yana, onun sorunlarını işleyen, onun yolunu aydınlatan, onun örgütlenmesine mücadelesine katkıda bulunan sanat ürünlerini, sanatçıları köreltmeye çalışmaz mı?..

-Çalışır.

-İşte Nazım'ı zindanlara kapatarak doğru bildiği yolda yürümesini engellemeyince şiirlerini hapsetmeye, onları kitlelerden uzak tutmaya çalıştılar. Ama işçi sınıfının, emekçi halkımızın ve namuslu aydınlarımızın çabası, şiirlerinin yok edilmesine izin vermedi. Bak Nazım, Amerikalı ilerici sanatçı Robson'un ırkçılar tarafından linç edilmek istenmesini öğrenince yazdığı şiirde ne diyor.

"Ümitten korkuyorlar Robson,
ümitten korkuyorlar ümitten
Korkuyorlar kartal kanatlı kanarya
Türkülerimizden korkuyorlar."

Nazım'ın ve tüm ilerici sanatçıların, uzun soluklu özgürlük türkülerinden korkan burjuvazi, onu, 3 Haziran 1963'de öldükten sonra da susturamadı.

-3 Haziran'mı? Yani bugün ölüm yıldönümü oluyor Nazım'ın.

-Evet baba. Nazım 17 yıl önce bugün ayrıldı aramızdan. Ölürken dimdik ayaktaydı, eserleri ve mücadelesi de bugün işçi sınıfımızın ellerinde dimdik ve güçlenerek yaşıyor.

-Peki Nazım'ın büyük şair olması nereden geliyor.

-Nazım'ın büyük şair olması en başta, işçi sınıfına ve bilimine inanmasındandır. Bazı küçük burjuvalar, **"Nazım büyük şair ama bir de sosyalist olmasaydı"** diye sözde onu överler. Ama şunu unutmamak lazım ki, Nazım sosyalist olmasaydı, bu denli büyük bir şair olamazdı. Onun şiirlerinin doğruluğu, güzelliği, uzun ömürlü oluşu, işçi sınıfı biliminden kaynaklandığı içindir. Sonra Nazım, dilimizin de en büyük ustasıdır. Dilini bu denli iyi kavramış, bu denli yerli yerinde ve etkili kullanan bir ozan azdır dünyada. Nazım şiirimize de önemli yenilikler getirmiştir. Çağdaşı olan, ama burjuvazinin saflarında yer almış pekçok şairde onun ustalığını kabullenmek zorunda kalmıştır. Türkiye işçi sınıfının bu ilk şairi, dosta düşmana ustalığını, gücünü kabul ettirmiştir. Onun için bu pırıl pırıl yanan güneşi balçıkla sıvamaya kalkıyorlar ya...

-Bize de gençliğimizde çok kötü anlatırlardı Nazım'ı. Ama sınıfımızın mücadelesi güçlendikçe, örgütlülüğümüz, sayımız ve bilincimiz geliştikçe, iyiyi, doğruyu daha bir açık görüyoruz. Dediğin gibi evlat. Nazım Hikmet, sınıfımızın mücadelesinde yaşıyor. Özlediğimiz toplumu kurduğumuzda da, savaşın sömürünün olmadığı dünyada da onurlu yerini koruyarak, işçi sınıfının yılmaz bir savaşçısı olarak yaşayacak.

-Güzel söyledin baba. Nazım'da sizlerin mücadelesini, inancınızı, yarını kuracak olan güçlü ve becerikli ellerinizi selamlıyor:

"Türkiye işçi sınıfına selam
Selam Yaratana
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selam
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selam
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi ayyıldızlı esir bayrağımıza.
Düşmanı yenecek işçi sınıfına selam
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfımıza selam

Türkiye işçi sınıfına selam
Selam yaratana.

EMEĞİMİZ

Gece, gündüz demeden çalıştık
Biz açlığa sefilliğe alıştık
Yavan ekmeğimizi bölüştük
Yıkılsın artık gelmesin bu düzen.

İsmini doğruya koyanlar
Halkın cebini soyanlar
Bu düzeni böyle kuranlar
Yıkılsın artık gelmesin bu düzen.

Alın terimize el uzatan
Kukla gibi koltukta oturan
Yeter artık insansan utan
Yıkılsın artık gelmesin bu düzen

Yükseliyor emekçinin sesi
İMF'dir MC'nin kesesi
Kesilecek bunların ekmeği aşı
Yıkılsın artık gelmesin bu düzen.

Aldığımız yavan ekmek parası
Vergiye gidiyor bunun yarısı
Nerede kaldı demokrasi
Yıkılsın artık gelmesin bu düzen.

Atılganım budur sözüm
Halka bağlıdır özüm
Emekçilerdir iki gözüm
Yıkılsın artık gelmesin bu düzen.

Dünyaya geldik biz niye
Selam köydeki çiftçiye
Selam TARİŞ'teki işçiye
Selam doğru bilinçliye.

E.G.O. İşletmesi
Koruma Görevlisi
Fahrettin ATILGAN

GÖZALTINDAKİ 74 ARKADAŞIMIZA, GENEL-İŞ EMEK'TE NAZIM HİKMET'TEN

HAPİSTE YATACAK OLANA BAZI ÖĞÜTLER

Dünyadan, memleketinden, insandan
umudun kesik değil diye
İpe çekilmeyip te
atılırsan içeriye,
yatarsan on yıl, onbeş yıl
daha da yatacağından başka,
"Sallansaydım ipin ucunda
bir bayrak gibi keşke
demiyeceksin,
yaşamakta ayak direyeceksin.

Belki bahtiyarlık değildir artık,
boynunun borcudur fakat,
düşmana inat,
bir gün fazla yaşamak,
içerde bir tarafınla yapyalnız kalabilirsin,
kuyunun dibindeki taş gibi.
Fakat öbür tarafın
dünyanın kalabalığına
öylesine karışmalı ki,
sen ürpermelisin içerde
dışarda kırk günlük yerde yaprak kımıldasa.
İçerde mektup beklemek,
yanık türküler söylemek bir de,
bir de gözünü tavana dikip sabahlamak
tatlıdır ama tehlikelidir.

Tıraştan tıraşa yüzüne bak,
unut yaşını,
koru kendini bitten,
bir de bahar akşamlarından:
bir de ekmeği son lokmasına dek yemeği,
bir de ağız dolusu gülmeyi unutma hiçbir zaman.

Bir de kimbilir,
sevdiğin kadın seni sevmez olur
ufak bir iş, deme,
yemyeşil bir dal kırılmış gibi gelir,
içerdeki adama.
İçerde gülü bahçeyi düşünmek fena,
dağları deryaları düşünmek iyi.
Durup dinlenmeden okumayı, yazmayı,
bir de dokumacılığı tavsiye ederim sana,
bir de ayna dökmeyi.

Yani içerde on yıl, onbeş yıl,
daha da fazlası hatta
geçirilmez değil,
geçirilir
kararmasın yeter ki
sol memenin altındaki cevahir!

EĞİTİM

TOPLUMSAL DÜZEN, ÜCRET VE EMEK 7

Çizen / Oktay EKİNCİ

ÖRGÜT

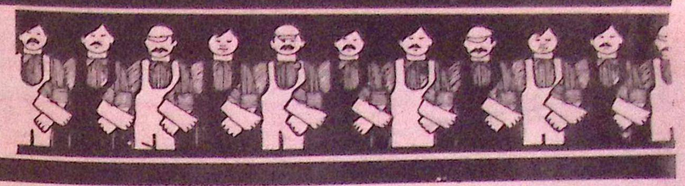

BASKIYA GİRERKEN

İZMİR'DE GREVİMİZ VAR

Grev, tüm haklar alınıncaya kadar sürecektir

Yaşasın izmirli grevcilerin haklı ve onurlu mücadelesi

Değerli okurlarımız, gazetemiz baskıya verildiği sırada, **İzmir** Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçiler greve çıktılar.

İzmir Belediyesi ve Belediye bağlı **ESHOT Genel Müdürlüğü**'nün grev yasağı dışında kalan işyerlerinde çalışan arkadaşlarımız, sendikamızla işveren arasında imzalanan ve halen yürürlükte bulunan **İŞ-KOLU** düzeyindeki toplu iş sözleşmesinin, işverence ihlal edilmesinden ötürü doğan haklarını kullanarak, **17 Haziran** sabahından itibaren greve çıktılar.

İzmir Belediyesi'nde ve **ESHOT Genel Müdürlüğü** işyerlerinde çalışan sendikamız üyesi işçiler, **"Kazanılmış haklarımızı sonuna kadar korumakta kararlıyız. Büyük mücadeleler sonucu kazandığımız haklarımızı hiçbir zaman, hiç kimseye çiğnetmedik, bundan sonra da hiç kimseye çiğnetmeyeceğiz."** diyorlar ve grev bayrağını gene en yükseklerde dalgalandırıyorlar.

Burjuvazi, içine düştüğü bunalımdan çıkmak, özellikle son yıllarda yitirdiği mevzileri yeniden kazanmak için saldırılarını artırarak sürdürüyor. Sermaye sınıfının destek verdiği siyasal iktidar zam üstüne zam yaparak, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın sırtındaki yüke hergün yeni ağırlıklar ekliyor. Faşist terör durmak, dinmek bilmeksizin halkımızın üstüne ölüm kusuyor. Ekonomik bunalım giderek artıyor ve giderek daha da bunaltıcı oluyor.

Bütün bunlar sürüp giderken işçilerin, toplu sözleşmeyle kazandıkları hakları gaspedilmeye çalışılıyor. Yasalarla kazanılmış ve güvence altına alınmış bulunan bazı hakları yokedilmeye çalışılıyor. Belediyeler, Belediye Gelirleri Yasası'nda değişiklik yapılmadığı için parasal sıkıntı içinde. Hükümetler, belediyelere yardım yapmıyor. Belediyelerin kaynakları yeterince ve belediyelere gelir getirecek biçimde kullanılmıyor. Ve bunalıma yeni bunalımlar ekleniyor. Belediyelerde çalışanlar, kazanılmış haklarını ya zamanında alamıyorlar ya da çok uzun süre alamadıkları için, yasalardan ve toplu sözleşmeden doğan haklarını kullanarak işi bırakıyorlar.

İzmir Belediyesinde de toplu sözleşmenin ihlal edilmesi, yani bazı haklarının işverence ödenmemesi sonucu, arkadaşlarımız yasal haklarını kullanarak işi bıraktılar, alınan grev kararını uygulamaya başladılar. **Yaşasın İzmirli grevcilerin haklı ve onurlu mücadelesi.**

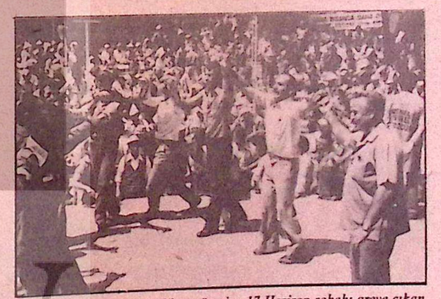

Toplu sözleşmenin ihlal edilmes üzerine 17 Haziran sabahı greve çıkan İzmir Belediyesi işçileri, daha önce koyulan bir grev sırasında halay çekiyorlar.

YORUM

DİSK'İN BAYRAĞINI DAHA DA YÜKSELTELİM

Baştarafı 1. Sayfada

İşte böylesine zorlu ve acılı bir dönemde Konfederasyonumuz DİSK, 7'nci Genel Kurul toplantısına hazırlanmaktadır.

Başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin gözü DİSK Genel Kurulu'na çevrilmiştir.

Grevi kırılmak ve ücreti dondurulmak istenen **işçi,**

Kocası işten kovulan **işçi karısı,**

Babasına aylar boyu ücret ödenmeyen **işçi çocuğu,**

İşleyecek toprağı olmadığı için gurbet ellerde ekmek kapısı arayan **yoksul köylü,**

Sürgün, kıyım ve yasadışı emirlerle bunaltılan **Devlet memuru,**

Hak bildiğini söylediği ve halkını sevdiği için susturulmaya çalışılan **ilerici aydın,**

Tekelci sermayenin iflasa sürüklediği **küçük esnaf ve zanaatkâr,**

Faşist terör ve zamlar karşısında şaşkına dönen **gecekondu emekçisi,**

Ya ölmek ya da öldürmek kıskacına itilmiş bulunan **genç,**

Kısaca, **özgürlük ve bağımsızlığa susamış milyonlarca yürek DİSK için çarpıyor.**

Evet, yüreklerimizde DİSK sevgisi, beynimizde DİSK bilinci, dudaklarımızda DİSK türküsü var.

O, bizim göz bebeğimiz, sömürü ve zulme karşı başlıca dayanağımız, şu uğursuz gecedeki umut ışığımızdır.

O, işçi sınıfımızın yiğit ve namuslu sesidir.

O, burçlarında demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm bayrağımızın dalgalandığı, her tuğlasını sabır ve çile ile ördüğümüz görkemli bir kaledir. Ve **"DİSK, birleşip gelen, yerden yükselen"** işçi sınıfımızdır.

O, ezilen sınıfların umudunu bugüne kadar boşa çıkarmadı. Bundan böyle de, düşmanlarımızın yüreklerine korku salmaya, kitlelerin güç ve güven kaynağı olmaya, heybetli bir devrim kalesi olarak yükselmeye devam edecektir.

Şanlı 15-16 Haziran Direnişinin 10'ncu yılında, işçi sınıfımızın onuru, Türkiye emekçilerinin umudu ve gelecek güzel günlerin hazırlayıcısı DİSK'imize; DİSK'in yükseklerde tuttuğu sınıf ve kitle sendikacılığının birlik, dayanışma ve mücadele bayrağına;

Ve DİSK'i yaşatıp yücelten Türkiye İşçi Sınıfına bin selam olsun...

Selam olsun DİSK 7. Genel Kuruluna...

Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfının DİSK'teki birliği!

Yaşasın Anti-Emperyalist, Anti-Kapitalist ve Anti-Şovenist mücadelemiz!

genel-iş emek

EMEK

ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: Abdullah BAŞTÜRK Genel Yönetmen: İsmail Hakkı ÖNAL Sorumlu Yazışleri Müdürü: Hasan MERT Yönetim Yeri: Rüzgârlı Gayret Sokak No: 1 Ulus ANKARA Tel: 10 40 21-10 52 47 Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: EM-AŞ Web Ofset Tesisleri Ulus/ANKARA Sayı: 363 361 Eden: 500 Kuruş Basım Tarihi: 19 HAZİRAN 1980

ÜYEMİZ AHMET TUĞCU FAŞİSTLER TARAFINDAN KAÇIRILARAK KURŞUNLANDI

Faşist bir iktidarı özleyen güçler baskı, kıyım, saldırı ve katliamlarını yoğunlaştırdılar.

Ankara Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde çalışan ve **1 No'lu Şubemizin** üyesi olan **Ahmet Oktay Tuğcu**, 15 Haziran gecesi faşistler tarafından kaçırılarak kurşuna dizildi. 15 Haziran günü saat 22.00 sularında Kızılay'dan kaçırılan Tuğcu, ertesi gün saat 06.00'da altı yerinden kurşunlanmış olarak bulundu. Etlik-Kurtini denilen ve yoğun olarak faşist denetim altında tutulduğu bilinen bölgede ağır yaralı olarak bulunan Oktay hastaneye kaldırıldı.

Aldığı altı kurşun yarasına karşın sağlık durumunun iyi olduğu bildiriliyor. **Genel-İş EMEK**, Ahmet Tuğcu'ya, tüm sınıf kardeşlerimize geçmiş olsun der, sınıf mücadelesinde yine aynı saflarda savaşacağımız inancıyla acil şifalar diler.

"Seni düşünürüm günde yirmidört saat
Kardeşçe yaşamak...

Kelepçelerden uzak,
İşkencenin olmadığı,
Barış ve özgürlük türküleri söylenen
Bir dünya tüter gözlerimde."

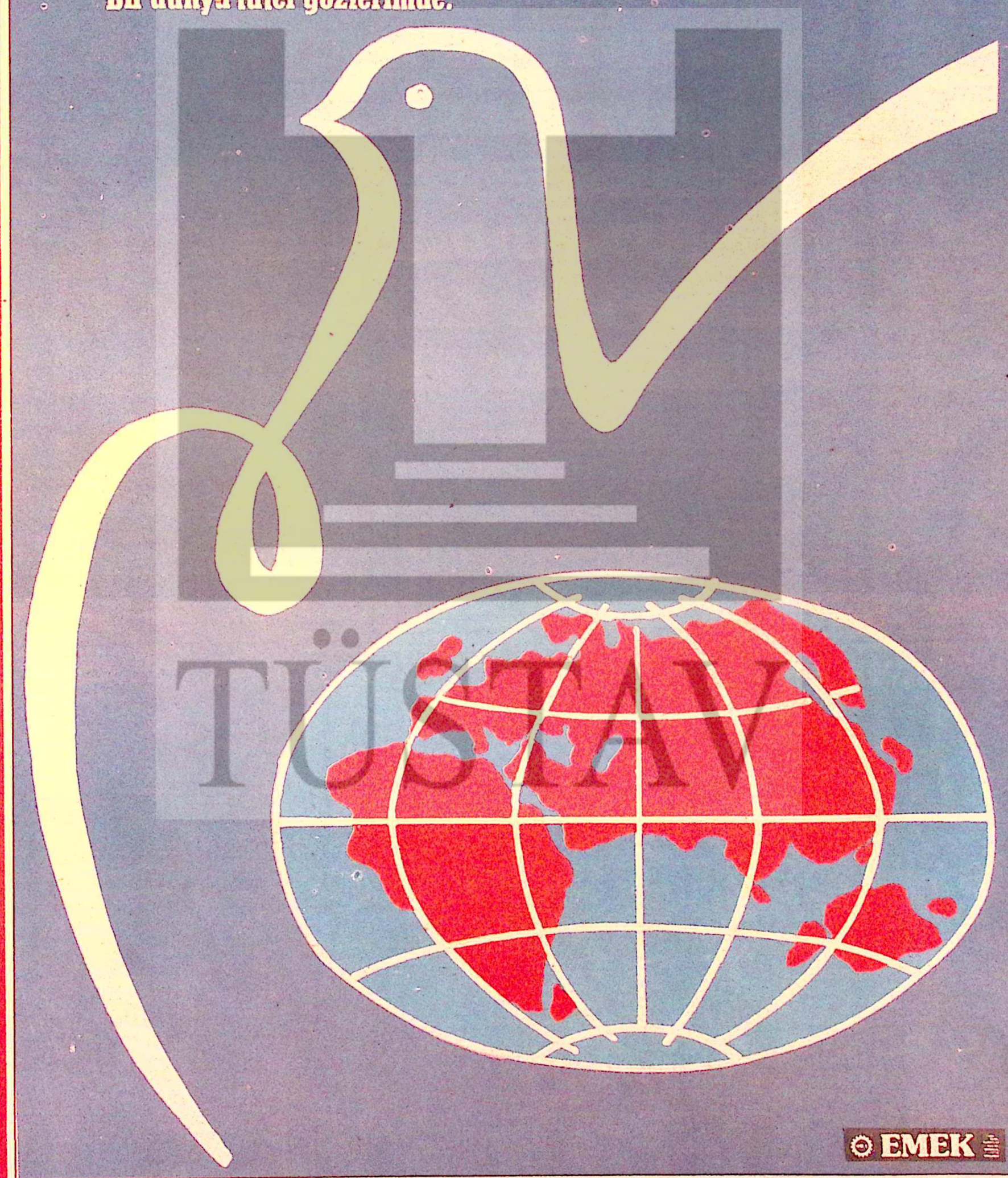

EMEK